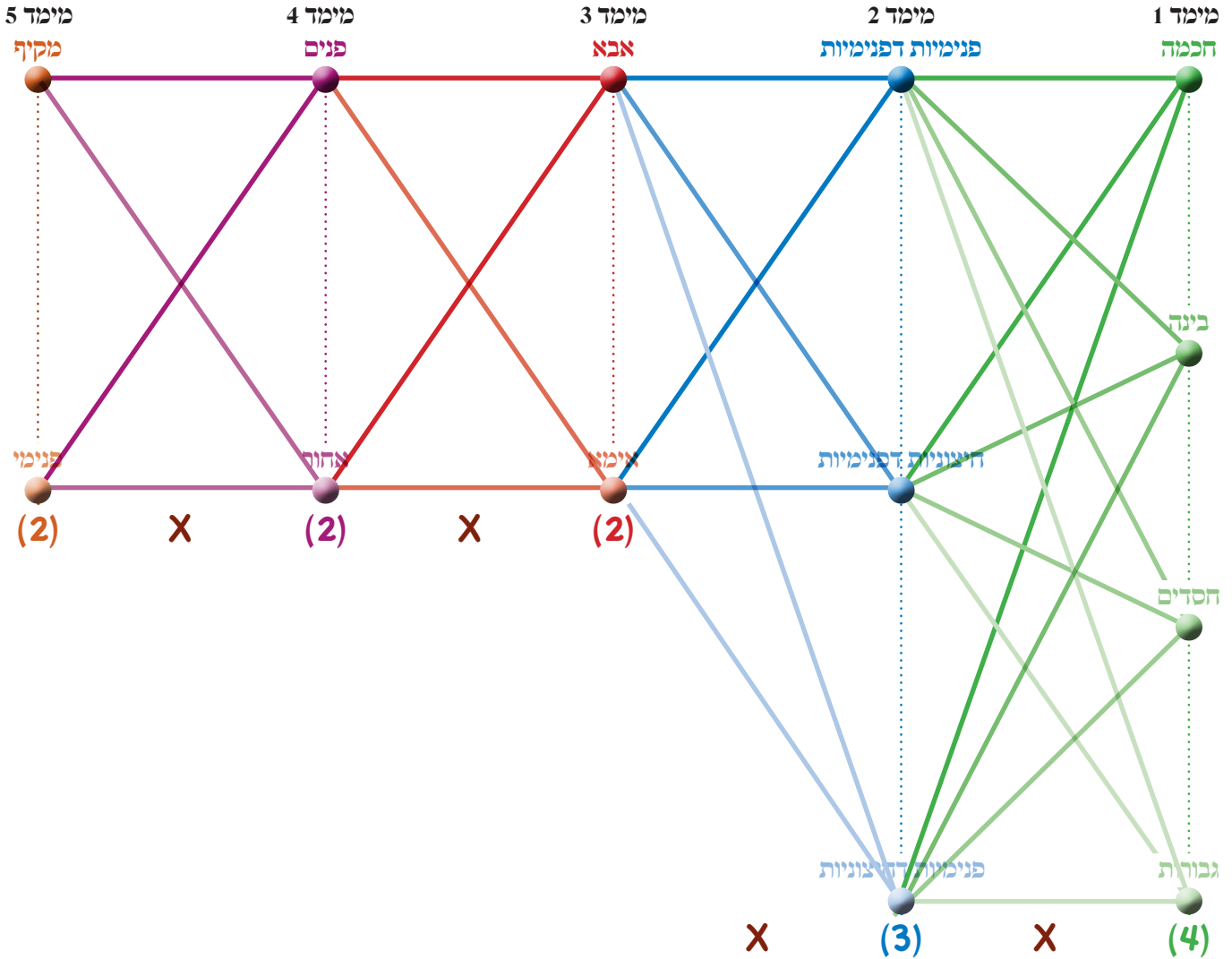

(גדלות בלבד, בלי כלים אמצעים ופנימים דחיצ' דפני')

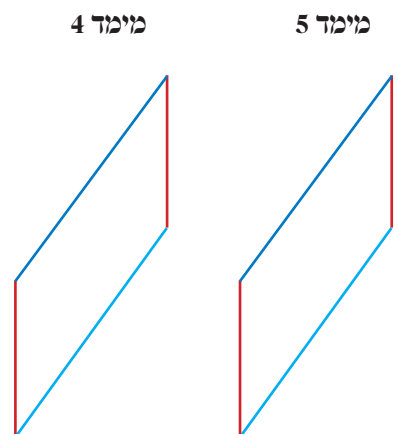
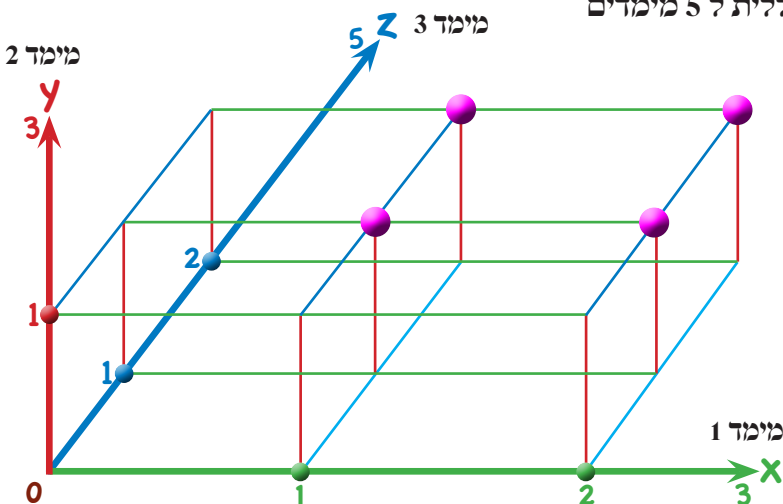
✿ יש לציין שבשורש הראשון (הכמה דכתר), בונים בפועל כמעט כל הבחינות. בשלושת השורשים הנוספים (בינה וחוג'ג דכתר), רק או"א של אחו"פ.
 ✿ כל מימד כלול מכל שאר המימדים, לכן כמות הפרצופים היא הכפלה של כל הפרטים בכל מימד. סדר המימדים אינו משמעותי.

מקף / פנימי (2)	X	פנים / אחור (2)	X	אבא / אימא (2)	X	ג' מסלולים (3) פנימיות דפנימיות / חיצוניות דפנימיות / פנימיות דחיצוניות	X	כריעות וזקיפות (4) (כו"ז - חו"ב חו"ג דכתר)
-----------------	---	-----------------	---	----------------	---	--	---	---

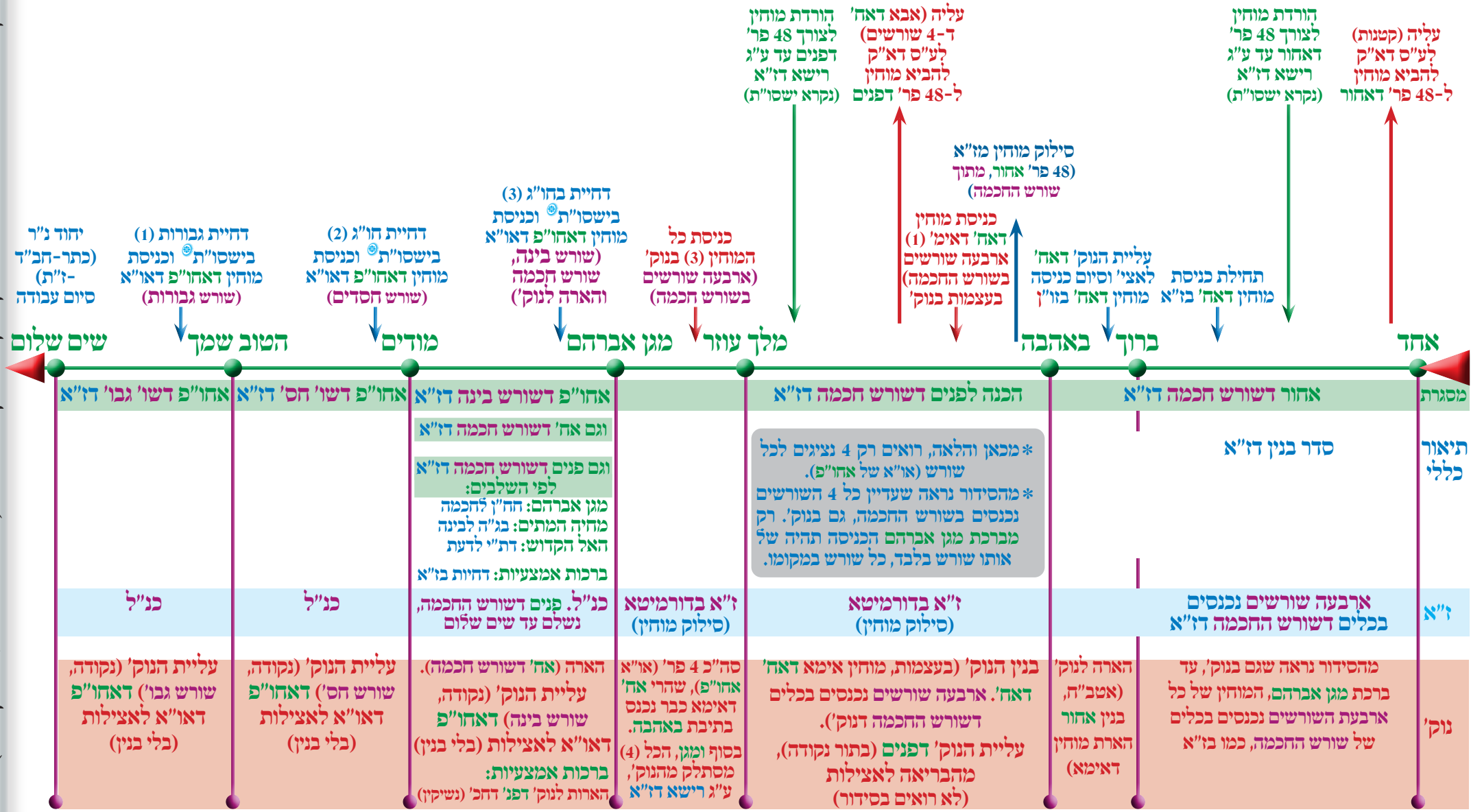

מקף / פנימי (2)	X	פנים / אחור (2)	X	אבא / אימא (2)	X	ג' מסלולים (3)	X	כריעות וזקיפות (4)
96	←	48	←	24	←	12	←	4
→ 2	→	→ 4	→	→ 8	→	→ 24	→	→ 96

דוגמה כללית ל 5 מימדים

סדר בנין ז' במהלך התפילה (כריעות וזקיפות)

מקורות

נה"ש דף ט' סע"ג. דף מ"ו ע"א אות ט"ו.
 עלי נהר דף צ"ד ע"א עד דף צ"ז, הקדמה להבין ענין הכריעות וזקיפות. דף פ"ב ע"ב, דף נ' ע"ב, דף מ"ח ע"ב אות מ"ט.
 שערי רחמים ח"ב סוף שאלה ק"כ, שאלה קל"ג, שאלה קמ"ב. מעיל אליהו דף קל"ד ע"ב, דף קל"ב ע"א.
 באתי לגני ח"א דף קע"ב ע"ב (מופיע גם בענ"ה דף צ"ה בהגהת השד"ה אות כ"ב). דף ע' ע"א. שמן ששון פתח עינים דף מ' סע"א.
 אוצ"ח דף ל"ז השד"ה אות ו'.

כלומר, דחיות ע"ג רישא דז"א, ובה מתעשר נה"ש דף ט' ודף מ"ו (ענ"ה דף מ"ה, השד"ה אות פ"ה). ע"י שע"ר ח"ב ש' קנ"ו (יהוד שים שלום).

[ע"א:]

וג"כ לוקחת ה"ג מנצפך, והם
המוחין שבה

מנצפך

וכללותם (ה"ג) שביסוד, הם
המ"ן שבה **ומנצפך** (ביסודה)

(א) ולוקחת הנוק' כ"ב אתוון מז"א (דינים), [שהם ציר
ודלת שביסודה בגי' כ"ב], ובהם נעשו רמ"ח אבריה
אבגדהוזהטיכלמנסעפצקרת

ומכללותם (כ"ב אתוון)
נעשה כלי יסודה ו

ועתה נעשה החותם הראשון שבה (ביסודה), הנקרא ירושלים

באהבה

כיוון למסור עצמו עק"ה

סקילה	א	א	ולייחדם ע"י	א	יוד ה' וי' ה'	ע"ב
שריפה	ה	ד	ולייחדם ע"י	ה	יוד ה' ואו ה'	ס"ג
הרג	ו	נ	ולייחדם ע"י	ו	יוד הא ואו הא	מ"ה
חנק	ה	י	ולייחדם ע"י	ה	יוד הה וו הה	ב"ן

ולהעלות נשמתו [וחייתו] למ"ן להיכל אהבה דהק"ק (ד) דנוק' דבריאה.

ולברר מהק"ק הגז' מאנ"ך דרפ"ח דאח' ופנים דפנים דפרצוף בינה (לחש)

(חכמה-חזרה) דזו"ן

(במנחה - דכלים אמצעים. בערבית - דכלים חיצונים)

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד	מדרגה ז' יוד ה' וי' ה'	בירורי ב"ן דע"י, ואבא זז"א.
ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה	מדרגה ה' וז' יוד ה' ואו ה' יוד ה' ואו ה'	בירורי ב"ן דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א.
ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י	מדרגה ג' וז' יהוה יוד הא ואו הא	בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.
ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות	מדרגה ב' שהיא ד' י' יהו יהו יהוה	בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.

ולהעלותם עם נשמתו [וחייתו] לזו"ן דאצילות (אבד"ו)

א. עיין בע"ח ח"ב ש' ל"ה פ"ג, ובש' כ"ה דרוש ב' כלל ד' ובשער ההקדמות מודפ' ס"ח ואילך יש"ב.
 ד עי' ענ"ה דף כ"ו סע"ב, הגהת השד"ה אות מ"א. עי' גם דף ל"ב סע"א, השד"ה אות נ"ה.
 וכן, דף כ"ח סע"ב, השד"ה אות מ"ז.

להעלות [ולסלק מתוך ז"א] ב' צלמי המוחין דאחור ופנים (או"א) דאחור די"ס ד[חוי"ב חוי"ג דכתר] (מתוך) חכמה דכתר, [דנה"י] דבינה דז"א. ולהעלותם עם [הבירורים] הנו', עם נשמת יסוד דא"א [שבבינה דז"א], ע"ג רישא דז"א

צלם דיש"ס [עומד] ע"ג רישא דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱוָהוּיָוָה אֱוָהוּיָוָה
יְוָהוּוָה יְוָהוּוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

ע"ג כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף והא יוד והא
אלף והא יוד והא
א-י-ו-ה

ע"ג כלי דעת דז"א
יְוָד הִי וְיָ הִי
יְוָד הִי וְאָו הִי
יְוָד הִי וְוָה הִי

[ע.ב.] ע"ג כלי חכמה דז"א
יְוָד הִי וְאָו הִי
יְיָ הִי וְהוָה הִי
יְוָד הִי וְאָו הִי

ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ג, בעניין השורשים הנוספים.
ע"י גם באתי לגני ח"א דף צ' ע"ב, בענין כלים וצלמים.
ע"י ענ"ה דף מ"ח ע"א, השד"ה, אות פ"ה, בענין שורשי המוחין שבישסו"ת, ע"ג רישא דז"א.

להמשיך הבינות וגבורות דייסו"ת המלובשים בנה"י דתבונה, עם הנרנח"י, עם המלכויות דכתר די"ס שהם י ריבועים דהויו"ת פשוטות, ד[חוי"ב חו"ג דכתר, הנמצאים בתוך שורש ה[חכמה דכתר, [דנה"י] דבינה [שע"ג רישא] דז"א, [ל]תוך לאה ורחל, ויהיו פרצוף אחד (◇)

אֱלֹהִים
יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה

ג' כלי כתר דנוק'

יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה

מוח בינה

אֱלֹהִים יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה

מוח חכמה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

ג' כלי חכמה דנוקבא

יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

◇ עפ"י היר"א ח"א 631, יש להפריד בין הבו"ג לריבועים.

ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ג, בענין השורשים הנוספים, ובעיקר שאלה קמ"ב. רואים כאן ד' שורות מוחין, מכאן נראה שעדיין מכניסים את המוחין של כל ארבעת השורשים בכלים של שורש החכמה דכתר, כפי שכתוב בנה"ש דף ט' סע"ג, וכשיטת השד"ה בברכת אבות. ונראה שהוא הדין גם בתיבות מלך עוזר. כך נראה בעיקר משאלה קמ"ב, אמנם משאלה קל"ג נראה קצת שהמגיה סובר שרק המוחין דשורש החכמה נכנסים בנוק'. אבל המעיין טוב בתשובה יראה שמה שהרב שולל זה שכל שורש יכנס למקומו, בטענה ששאר השורשים דנוק' עדיין בבריאה, אבל זה לא שולל שהמוחין של כל ארבעת השורשים יכנסו בכלים של שורש החכמה, שהרי זה השלמה של הכניסה בנוק', בתיבת באהבה (שם זה מפורש). וכן ע"י עה"ל ח"ג עמוד 59, בסוגיית הכריעות וזקיפות.

[עב:]

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

גבורות

אֵלֶּךָ הִי וּ
אֵלֶּךָ הָהָה וּ
אֵלֶּךָ הָאָאוּ
אֵלֶּךָ הָהָה וְאֵו

חסדים

אֵלֶּךָ הִי וּ הִי
אֵלֶּךָ הָהָה וּ הָהָה
אֵלֶּךָ הָאָאוּ וּ הָאָאוּ
אֵלֶּךָ הָהָה וְאֵו הָהָה

ג' כלי דעת דנוקבא

יִוְד הָהָה וּ הָהָה

יִוְד, יִוְד הָהָה, יִוְד הָהָה וּ, יִוְד הָהָה וּ הָהָה
יִוְד, יִוְד הָאָאוּ, יִוְד הָאָאוּ וְאֵו, יִוְד הָאָאוּ וְאֵו הָאָאוּ

אֱלֹהֵי
יְהוָה
אֱלֹהֵי
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוח בינה

אֵלֶּךָ הִי יִוְד
אֵלֶּךָ הִי יִוְד
אֵלֶּךָ הָאָאוּ יִוְד
אֵלֶּךָ הָהָה יִוְד

ג' כלי גבורה דנוקבא

יְהוָה
אֱלֹהֵי
אֲכַדְטָם

אֱלֹהֵי
יְהוָה
אֱלֹהֵי
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוח חכמה

יִוְד הִי וִיו
יִוְד הִי וְאֵו
יִוְד הָאָאוּ וְאֵו
יִוְד הָהָה וּ

ג' כלי חסד דנוקבא

אֵלֶּךָ לְמִד
אֵלֶּךָ, אֵלֶּךָ לְמִד
אֵל

[עג.]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְהוּ יְהוּה

גבורות

אֵלֶּף הֵי וו
אֵלֶּף הֵה וו
אֵלֶּף הֵא וו
אֵלֶּף הֵה וָא

חסדים

אֵלֶּף הֵי וו הֵי
אֵלֶּף הֵה וו הֵה
אֵלֶּף הֵא וו הֵא
אֵלֶּף הֵה וָא הֵה

ג' כלי ת"ת דנוקבא

אֵלֶּף לְמִדַּת הֵי יוֹד מִם
צְבֹאוֹת
הַשְׁתַּפֵּא

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְהוּ יְהוּה

מוח בינה

אֵלֶּף הֵי יוֹד
אֵלֶּף הֵי יוֹד
אֵלֶּף הֵא יוֹד
אֵלֶּף הֵה יוֹד

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְהוּ יְהוּה

גבורות

אֵלֶּף הֵי וו
אֵלֶּף הֵה וו
אֵלֶּף הֵא וו
אֵלֶּף הֵה וָא

חסדים

אֵלֶּף הֵי וו הֵי
אֵלֶּף הֵה וו הֵה
אֵלֶּף הֵא וו הֵא
אֵלֶּף הֵה וָא הֵה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְהוּ יְהוּה

מוח חכמה

יוֹד הֵי וִין
יוֹד הֵי וָא
יוֹד הֵא וָא
יוֹד הֵה וו

ג' כלי הוד דנוקבא

אֱלֹהִים
א, אלה, אלהי, אלהים
בְּמוֹכָן

ג' כלי יסוד דנוקבא

שִׁין דְּלֵת יוֹד
שְׁדִי
שִׁ, שְׁד, שְׁדִי

ג' כלי נצח דנוקבא

אֵל
א, אֵל
בִּם

אהיה
יהוה

יה יהו יהוה

ג' כלי מלכות דנוקבא

אלף דלת נוץ יוד
אז
א אד אדנ אדני

וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג
לבחי' מוחין דילה **מנצפ"ך**
ונגמר חותם (השני) היסוד שבה,
הנקרא ציון,

ומכלותם (ה"ג) שביסודה,

והם המ"ן דילה **מנצפ"ך**

ועתה לוקחת כ"ב אתוון אחרים ע"י אימא (ממותקן) [עג:]
שהם דלת וציר ב' [ובהם נעשו רמ"ח אבריה],

אבגדהוזהש"יכלמנסעפצקרשת
אבגדהוזהש"יכלמנסעפצקרשת

ומכלותם (כ"ב אתוון),

נעשה כלי יסודה **א**

וחותם הראשון (ירושלים), שהיה ביסוד, מתפשט במלכות.

ועתה נקראת נערה, כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א, שהם ה"פ די"ן, מתמתקין ע"י ה"ג מנצפ"ך
שקבלה ע"י אימא, והם ה' אלפי"ן, ונעשית ה"פ אדני

אדני אדני אדני אדני אדני

להמשיך לנוק' הארת אחורי ה"ס עליונות חב"ד ח"ג דז"א, ובוזה הנערה באה אל פני המלך,
שננסרה ובאה לפני (פנים) ז"א.

להעלות זו"ן לחיק או"א ויקחו המ"ד ומ"ן דאו"א, ועי"ז יחזרו פב"פ ולזווגם זיווג נ"ר

יאהיהיה

יאהלוהים

יאהדונה

ולהמשיך מיסוד דז"א ליסוד דנוק' הרי"ו התחתון ע"ב קד"ם

י, יה, יהו, יהוה

יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה

לכונן כלי היסוד שלה, שהוא ב' צירים וב' דלתות, ונותן לה מ"ה דב"ן (שם ב"ן - תו"ח),

ולהחזיר זו"ן למקומם [אב"א]

(*) יכוין לקבל עליו ד' מיתות בית דין

סקילה י א ולייחדם ע"י א יוד הי ויו הי ע"ב

שריפה ה ד ולייחדם ע"י ה יוד הי ואו הי ס"ג

הרג ו ו ולייחדם ע"י י יוד הא ואו הא מ"ה

חנק ה י ולייחדם ע"י ה יוד הה וו הה ב"ן

◆ קבלת דמב"ד זה הוא עפ"י מ"ש הסב"ק רבי מרדכי עטייה צוק"ל בסידור יום חול דף ע"ג ע"ב.
אבל בפאת השד"ה דף שמ"ה כתב לכיון זה לפני העלאת רפ"ח ומוחין דאבא לישסו"ת. ברם
מו"ר רבי מרדכי עטייה שליט"א ס"ל שאין לכיון בזה כלל, והבוחר יבחר.

[עוד:]

ולהמשיכם לתרין מזלין ולזווג התרין מזלין

אֱלֹהֵי יוֹד הַיְיָ וְיוֹד הַיְיָ

ולהמשיך המוחין לפר' חכמה דבינה (חול) דזו"ן דא"ק, שבתוך חכמה דבינה (חול) דא"א, שבתוך בינה דאז"א, שהוא חב"ד דפר' הכולל (כללות) דבינה (חול) דאז"א וישסו"ת, ולזווגם (נשיקין)

אֱלֹהֵי יוֹד הַיְיָ

[להוריד הטיפה דכללות בנפרד. יחוד גופא בגופא.]

ואימא מעלה מ"ן שהם חכמות וחסדים, לאבא (חילוף דפנים),
ואבא ממשיך מ"ד שהם בינות וגבורות לאימא. [כניסה בצלמים.]

ולהמשיך המוחין הנז' לבינה דבינה (חול) דזו"ן דא"ק, שבתוך בינה דבינה דא"א, שבתוך בינה דכללות דאז"א וישסו"ת שהוא חג"ת דפרצוף דבינה (חול) דאז"א וישסו"ת, והם ישסו"ת הראשונים. ולזווג כל הפרצופים הנז' (העברה הטיפה ליסוד דאימא ותבונה)

אֱלֹהֵי יוֹד הַיְיָ

(לידה א'). ולהמשיך המוחין הנז' לחב"ד דישסו"ת הב', והוא מ' דצלם, ושם נשאר שורשו. ושארית המוחין לחג"ת דפרצוף הנז', והוא ל' דצלם, ושם נשאר שורשו. ואז מסתלקים חיות ואורות דהצי התחתון דת"ת ונהי"ם, ועולים בחצי העליון דת"ת דישסו"ת. ושארית המוחין [צ'], להמשיכם לנה"י דפרצוף הנז'. (ניתוק הנה"י דטיפה גופנית, לידה ב')

ועתה יכוין להחזיר המוחין דפנים דאחור למקומו^(א), ולהמשיך המוחין דאחור ופנים דפנים מלובשים בשם בוכו לאחור ופנים דפנים דנוק'.

מַלְךְ (◇)

מלכיות דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לכתר דנוק' דניקוד הנז'

פנים דפנים	אח' דפנים	פנים דאח'
אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי כתר דנוק'

יְיָ וְיָא וְיָא וְיָא
 יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הה
יְיָ, יְיָ, יְיָ, יְיָ, יְיָ

ונגדלת הנוק' כשיעור המלכות שלה

א. א"ה עיין בס' עלי נהר די"ז ע"א אות נ"ב וז"ל ומ"ש ולהחזיר המוחין דפנים דאח' למקומו ר"ל שהצלם דיש"ס שעלה בסוד מ"ן הוא עולה למ"ן מלבד הכלים (לבושים) דנה"י דיש"ס שנשארים עומדים ע"ג רישא דז"א ועתה מחזירים את הצלם לכליהם והם הנה"י וזהו למקומם עכ"ל. כלומר, פנים דאח' נשאר ע"ג רישא דז"א בשלב ראשון. אח"כ, כן נכנסים לנוק', יחד עם אחו"פ דפנים. [ע' פת"ע דף ל"ט רע"ג. ע' שע"ר ח"ב ש' קל"ב, ש' קל"ד, אבא נכנס בעיקב (מאליו), אימא ברחל.]

◇ ע' שע"ר ח"ב ש' קכ"ג, יעו"ר מצדדים בפנים של ז"א רק לאחר שנכנה הפנים שלהם, בכא"י. כניסת המוחין במלך עוזר, הכל דחו"ב חו"ג דכתר, בתוך שורש החכמה דכתר דנוק', ע' תיבת באהבה.

[עה.]

עוֹזָר

להמשיך נה"י דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לחב"ד דנוק',

ולדחות המלכויות לתפארת

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְרַד הַי וַיַּיַךְ הַי

פנים דאחור

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְרַד הַי וַיַּיַךְ הַי

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְרַד הַי וַיַּיַךְ הַי

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהֵי יְרֵד וְיַיַךְ
אֱלֹהֵי יְרֵד וְיַיַךְ
אֱלֹהֵי יְרֵד וְיַיַךְ

ג' כלי חכמה דנוקבא

יְרֵד וְיַיַךְ וְיַיַךְ וְיַיַךְ
יְרֵד וְיַיַךְ וְיַיַךְ וְיַיַךְ
יְרֵד וְיַיַךְ וְיַיַךְ וְיַיַךְ

ג' כלי דעת דנוקבא

יְרֵד וְיַיַךְ וְיַיַךְ וְיַיַךְ
יְרֵד וְיַיַךְ וְיַיַךְ וְיַיַךְ
יְרֵד וְיַיַךְ וְיַיַךְ וְיַיַךְ

לדחות הג' מלכויות לתפארת דנוק'

פנים דאח' אח' דפנים פנים דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

בוכו

ג' כלי תפארת דנוק'

אלף למד הי יוד ממ

צבאות

השתפא

ונגדלת הנוק' כשיעור הנה"י שלה.

[עה:]

ומוש"ע

להמשיך חג"ת דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לחב"ד דנוק',

ולדחות הנה"י לחג"ת והמלכיות ליסוד

פנים דאחור

אֵלֶּיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

פנים דאחור

אֵלֶּיָּהּ אֵלֶּיָּהּ
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דאחור

אֵלֶּיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֵלֶּיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֵלֶּיָּהּ אֵלֶּיָּהּ
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֵלֶּיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֵלֶּיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֵלֶּיָּהּ אֵלֶּיָּהּ
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֵלֶּיָּהּ
יְהוָה
יְהוָה

בוכו

ג' כלי בינה דנוק'

אֵלֶּף וְ יוֹד וְ מֶמַּה
צָבָאוֹת
הִשְׁתַּפְּאֵל

ג' כלי חכמה דנוק'

פֶּה וְ יוֹד וְ חֵט וְ לָם
יְהוָה וְ יוֹד וְ חֵט וְ לָם
יְהוָה וְ יוֹד וְ חֵט וְ לָם

ג' כלי דעת דנוקבא

פֶּה וְ יוֹד וְ חֵט וְ לָם
יְהוָה וְ יוֹד וְ חֵט וְ לָם
יְהוָה וְ יוֹד וְ חֵט וְ לָם

[עו.]

לדחות הנה"י לחג"ת דנוק'.

פנים דאחור

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְוָדֵהּ הִי וַיֵּן הִי

פנים דאחור

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ

יְהוָהּ יְהוָהּ

יְוָדֵהּ הִי וַיֵּן הִי

פנים דאחור

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְוָדֵהּ הִי וַיֵּן הִי

אחור דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ

יְהוָהּ יְהוָהּ

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ

יְהוָהּ יְהוָהּ

יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי חסד דרחל

אֵלֶּף לַמּוֹד
אֵלֶּף, אֵלֶּף לַמּוֹד
אֵלֶּף

ג' כלי ת"ת דרחל

אֵלֶּף לַמּוֹד הִי יוֹד מֵם
צְבֹאוֹת
הַשֵּׁת פֵּא

ג' כלי גבורה דרחל

יְהוָה
אֱלֹהִים
אֲכַדְטִם

ולדחות הג' מלכויות ליסוד דנוק'

פנים דאח'

אֱהִיָּה

יְהוָה

אח' דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי יסוד דרחל

שִׁין דַּלֵּת יוֹד
שְׂדֵי

שׁ, שֵׁד, שְׂדֵי

ונגדלת הנוק' כשיעור נה"י וחג"ת שלה.

ג' כלי דעת דנוקבא

יִוְד, יִוְד הַה, יוֹד הַה וו, יוֹד הַה וו הַה
יִוְד, יוֹד הַה, יוֹד הַה וו, יוֹד הַה וו הַה

ולדחות החג"ת לחג"ת דנוק'

[עז.]

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דאחור

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוּ

ג' כלי גבורה דרחל

יְהוָה
אֱלֹהִים
אֲכַדְשָׁם

ג' כלי ת"ת דרחל

אֵלֶּךָ לְמַדּוֹ הִי יוֹד מִם
צְבָאוֹת
הַשָּׁמַיִם

ג' כלי חסד דרחל

אֵלֶּךָ לְמַדּוֹ
אֵלֶּךָ לְמַדּוֹ
אֵלֶּךָ לְמַדּוֹ

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יִוְד הַה וו הַה

פנים דאחור

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יִוְד הַה וו הַה

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יִוְד הַה וו הַה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוֹ

[עז:]

ג' כלי הוד דרחל

אֱלֹהִים
א, אל, אלה, אלהי, אלהים
בּוֹכּוֹ

ג' כלי יסוד דרחל

שׁוֹן דְּלַת יוֹד
שׁוֹדִי
שׁוֹ, שׁוֹד, שׁוֹדִי

ג' כלי נצח דרחל

אֵל
א, אֵל
בּוֹ

ולדחות הג' מלכויות למלכות דנוק'

פנים דאח' פנים דאח' פנים דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי מלכות דנוקבא

אֱלֹף דְּלַת נוֹן יוֹד
אֱדָנִי
א, אֱד, אֱדָנִי, אֱדָנִי

ועתה נגדלת כשיעור נה"י וחג"ת וחב"ד הגדלותה שהיא כשיעור כל קומת ז"א.

(א) להמשיך הארה מוש"ע נהורין דא"א בב' תפוחין דנוק' ובחוטם ויהיו ד' אל מלאים.

תרין תפוחין אֱלֹף לַמּוֹד אֱלֹף לַמּוֹד
חוטמא אֱלֹף לַמּוֹד אֱלֹף לַמּוֹד

אח"כ חוזרים ומסתלקים [כל] המוחין הנז' מפרצוף הנוק', ועולים ועומדים ע"ג רישא דז"א ואז מתמעטת הנוק' ויורדת עד כנגד החזה דז"א

א. ע"ח ש"כ דל"ג ע"א.

[ע.ה.]

בְּרוּךְ

הַדְּ לַהוֹרִיד הַרְאֵשׁוֹנָה דְהוּי"ה לַהֲעֵלוֹת דְּדַאדְנִי

שורש חכמה דכתר

(O) לַהֲמוֹשִׁיךְ הוּי"ק דַּאֲחֹר (תְּבוּנָה) דַּאֲחֹר (אֲחֹר), דַּחֲכֻמָּה דַּכְתָּר, דְּבִינָה (לַחֲשׁ) (אוּ דַּחֲכֻמָּה-חֹזֵרָה), דְנָה"י (דַּתְּבוּנָה) [דִּישְׁסוּ"ת] (חֹל), [עִם ו"ק דְּצִלְמוֹ הַמוֹחִין יוּ"ד ה"י דְּקִס"א א', עִם הַנְּרַנְח"י], לַחֲב"ד וְחַג"ת [דְנָה"י דְּבִינָה] דוּ"א [דַּאֲצִילוֹת] דְּנִקּוּד הַנּוּ"ו ו"ק דַּאֲחֹר דַּאֲחֹר דַּחֲכֻמָּה דַּכְתָּר לַחֲב"ד דוּ"א

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

יְוָד הַי' דְּקִס"א א'

אֱוִהוּיְוָהוּ אֱוִהוּיְוָהוּ
יְוִהוּוָהוּ יְוִהוּוָהוּ

יְוָד הַי' דְּקִס"א א'

ג' כלי בינה דו"א
אֱלֹף, אֱלֹף הָא, אֱלֹף הָא יוּד,
אֱלֹף וְהָא יוּד וְהָא
אֱלֹף וְהָא יוּד וְהָא
אֱוִהוּיְוָהוּ

ג' כלי דעת דו"א
יְוָד הַי' וְיָן הַי'
יְוָד הַי' וְאָן הַי'
יְוָד הַי' וְוָן הַי'

ג' כלי חכמה דו"א
יְוָד הַי' וְאָן הָא
י' יָה יְהוּ יְהוּה
יְוָד הָא וְאָן הָא

[ע.ה.:

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱוִהוּיְוָהוּ אֱוִהוּיְוָהוּ
יְוִהוּוָהוּ יְוִהוּוָהוּ

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְוָד הַי' דְּקִס"א א'

יְוָד הַי' דְּקִס"א א'

יְוָד הַי' דְּקִס"א א'

ג' כלי גבורה דו"א
יְוָד
אֱלֹף, אֱלֹף לְמוֹד, אֱלֹף לְמוֹד הַי',
אֱלֹף לְמוֹד הַי' יוּד, אֱלֹף לְמוֹד הַי' יוּד מִם
יְוִהוּוָהוּ

ג' כלי ת"ת דו"א
יְוָד הָא וְאָן הָא
י' יָה יְהוּ יְהוּה
יְוִהוּוָהוּ

ג' כלי חסד דו"א
א, אֵל, אֵלּוּ, אֵלּוּה
אֱלֹוְהוּ
אֱלֹף לְמוֹד

ועתה נתמעטה וירדה הנוק' [דאחו"פ דאח' דחכמה דכתר] (O) עד כנגד היסוד דו"א

(O) בסידור הרש"ש המודפס עשו שילוב בכניסת המוחין בין מוח חכמה ובין מוח הבינה וגם עשו כלים משותפים לשניהם, וכנראה שעשו כן עפ"י המסודר בסידור כת"י הר"י אדרעי. אמנם בסידור היר"א, וכן בסידור הרב הדא"ה עשו הפרדה בין שניהם. והיות ואופן זה יותר קל ונוח למכוין, לכן סידרנו כך כאן. נראה קצת שעדיף להפריד גם בלשון שע"ר ח"ב ש' קמ"ב.
עפ"י השד"ה, יש לעשות דחיית שורשי הבחו"ג לשורש הבינה (ע"ג רישא דו"א), עח"ל ח"ג-59. וכן יש לדחות את שורשי החו"ג במודים, ושורש הגב' בהטוב שמך (הכל ע"ג רישא דו"א).
(O) עיין באתי לגני ח"א דף צ"ה ע"ב. עלי נהר דף צ"ז ע"ב.

ולחמשי' ח"ן דאחור דפנים דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה) [דנה"י] דישסו"ת, לחב' דז"א

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א א'

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָדָהּ הִי וְאֵן הִיא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא

שורש בינה דכתר

להמשיך הו"ק דאחור (תבונה) דאחור (אחור), ואחור (תבונה) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכ' חזרה), [דנה"י] דישסו"ת (חול), עם ו"ק דצלמי המוחין שהם יו"ד ה"י דקס"א ב', עם הנרנח"י, לחב"ד וחג"ת דז"א [דאצי'] דניקיד הנז'

ו"ק דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי בינה דז"א
אֱלֹף, אֱלֹף הִיא, אֱלֹף הִיא יוֹד,
אֱלֹף הִיא יוֹד הִיא
אֱלֹף הִיא יוֹד הִיא
אֱלֹף הִיא

אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהִים יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי דעת דז"א
יְוָדָהּ הִי וְיָן הִיא
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא
יְוָדָהּ הִיא וְוֹ הִיא

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א [עיה:]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי גבורה דז"א
יְוָדָהּ
אֱלֹף, אֱלֹף לְמֹד, אֱלֹף לְמֹד הִיא,
אֱלֹף לְמֹד הִיא יוֹד, אֱלֹף לְמֹד הִיא יוֹד מִס
יְוָדָהּ

אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהִים יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי ת"ת דז"א
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדָהּ הִיא וְוֹ הִיא

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי חסד דז"א
אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל
אֵל, אֵל, אֵל
אֵל, אֵל, אֵל

יכוין להמשיך הארת המוחין דו"ק דאחור דאחור, ודאחור דפנים, דבינה דכתר, לחב"ד חג"ת דבינה דכתר, [דגה"י] דבינה דרחל, שהיא ה' אחרונה (שורש הב') ו"ק דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר לחב"ד חג"ת דנוק'

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד הי' דקס"א ב'

יוד הי' דקס"א ב'

יוד הי' דקס"א ב'

חב"ד חג"ת דנוק'

[הורדת השפע לנוק' שבכריאה]

ולהעלותה (נוק' שבכריאה, דאח' דאח' ואח' דפנים דבינה דכתר) עד [כנגד] היסוד דפר' הנו' דז"א לחבר י"ה ד[צלמי ה]מוחין עם ו"ה תו"מ (ת"ת ומל' - זו"ן - כלים) יְהוָה

מעש"ק: להמשיך לזו"ן דכריאה ב' מיני שפע ע"י יוד הי' דקס"א כדי להעלותם, ולכלול זו"ן דיצירה.

אתה

[ע"ט.]

הה להוריד ה' ראשונה דהוי"ה ולהעלות ה' ראשונה דאה"י"ה.

להמשיך חב"ד דאחור (תבונה) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דגה"י] (דתבונה) [דישסו"ת] (חול), [עם ג"ר דצלמי המוחין אל"ף ה"י דקס"א א', עם הנרנח"י, לחב"ד דניקוד הנו' דז"א [דאצילות] חב"ד דאחור דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אלף הי' דקס"א א'

אלף הי' דקס"א א'

אלף הי' דקס"א א'

ג' כלי בינה דז"א

אֱלֹהִים, אֱלֹהִים הָאֵל, אֱלֹהִים הָאֵל, אֱלֹהִים הָאֵל
אֱלֹהִים הָאֵל, אֱלֹהִים הָאֵל, אֱלֹהִים הָאֵל
אֱלֹהִים הָאֵל, אֱלֹהִים הָאֵל, אֱלֹהִים הָאֵל

ג' כלי דעת דז"א

יוד הי' ויו הי'
יוד הי' ואו הי'
יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי' ואו הא'
י' יה יהו יהוה
יוד הא' ואו הא'

ולדחות החג' דאח' דאח' דחכמה דכתר, דבינה (או דחכ'), [דנה"י] דבי' דז"א, לחג'ת [עט:]

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלית"ת דז"א

יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי גבורה דז"א

יה
אלף, אלף למד, אלף למד הי',
אלף למד הי' יוד, אלף למד הי' יוד במם
יהוה

ולדחות הנח"י דאח' דאח' דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה), [דנה"י] דבינה דז"א, לנה"י

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי נצח דז"א

יהוה
צ' צב צבא
צבא

אוהויהו אוהויהו
יהויהו יהויהו

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי יסוד דז"א

יאהדוניה
שין, שין דלת, שין דלת יוד
שין דלת יוד

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי הוד דז"א

אדני
א צבאו צבאות
אורת

ועתה נתמעטה וירדה הנוק' [דאחו"פ דאח' דחכמה דכתר] עד כנגד העטרה דז"א

ולהמשיך חכמה דאח' דפנים דחכמה דכתר, דבי' (או דחכ'), דנה"י דיסו"ת, לחכמה דז"א
חכמה דאחור דפנים דחכמה דכתר, לחכמה דז"א [דאצילות] דניקוד הנז' (א)

אֱהִיָּה
יְהוָה

אלף הי' דקס"א א'

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי' ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

שורש בינה דכתר

להמשיך חב"ד דאחור (תבונה) דאחור (אחור), ודאחור (תבונה) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דנה"י] דישסו"ת (חול), עם ג"ר דצלמי המוחין אל"ף ה"י דקס"א ב', עם הנרנח"י], לחב"ד דניקוד הנז' דז"א [דאצ"י]

חב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א **לגבי ה** (כריעת הראש)

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי בינה דז"א אלף, אלף הא, אלף הא יוד, אלף והא יוד והא אלף והא יוד והא אוי"ו</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי חכמה דז"א יוד הי ואו הא י יהו יהוה יוד הא ואו הא</p>
--	---	--

ולדחות החג"ת דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי גבורה דז"א יה אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי ת"ת דז"א יוד הא ואו הא י יהו יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי חסד דז"א א, אל, אלו, אלוה אלוה אלף למד</p>
---	--	--

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לנה"י דז"א

[פ.]

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי הוד דז"א אוי"ו א צבאו צבאות אורת</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א יאהדוניה שין, שיין דלת, שיין דלת יוד שיין דלת יוד</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי נצח דז"א יהוה צבב צבב צבב</p>
--	---	---

להמשיך הארת המוחין דחב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר,
לחב"ד דניקוד הנז' דבינה דכתר, [דנה"י] דבינה דרחל, שהיא ה' אחרונה (שורש הב')

חב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>אלף הי דקס"א ב'</p>	<p>אלף הי דקס"א ב'</p>	<p>אלף הי דקס"א ב'</p>
<p>חב"ד דנוק'</p>		

(X) ולדחות החג"ת דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה דנוק', לחג"ת

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>יוד הי דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי דקס"א ב'</p>
<p>חג"ת דנוק'</p>		

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה דנוק', לנה"י

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>יוד הי דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי דקס"א ב'</p>
<p>נה"י דנוק'</p>		

[המושכת השפע לנוק' שעלתה מהבריאה]

ולהעלותה (כול' דחח"ן בג"ה דנוק' שעלתה מהבריאה) עד כנגד [אחורי] נו"ה דפר' בינה דכתר,
[דנה"י] דבינה דז"א [דאצי' דניקוד הנז']

לחבר א"ה ד[צלמוי ה] מוחין עם י"ה חו"ב [דז"א-כלים]
אהיה

מעש"ק: להמשיך לכתב"ד דבריאה ב' מיני שפע ע"י **אלף הי** דקס"א הנוכר כדי להעלותם,
ולכלול כתב"ד דיצירה.

א. א"ה גם יכולין לדחות הארת המוחין והנרנח"י דחג"ת לחג"ת והנה"י לנה"י דנוק' דניקוד הנז', ועיין
לעיל דנ"ח ע"א אות א'. ולכן הוספנו את הכוונות האלו.

ג' כלי בינה דו"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף ווא יוד ווא
אלף ווא יוד ווא
אוי

ג' כלי דעת דו"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ווא הי
יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דו"א
יוד הי ווא הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ווא הא

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דו"א

אהיה אהיה
יהוה יהוה
וואו הי דס"ג

אווויהו אווהויהו אווהויהו אווהויהו
ייהויהו ייהויהו ייהויהו ייהויהו

אהיה אהיה
יהוה יהוה
וואו הי דס"ג

וואו הי דס"ג

ג' כלי גבורה דו"א

י
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם
ייהוה

ג' כלי ת"ת דו"א

יוד הא ווא הא
י יה יהו יהוה
ייהוה

ג' כלי חסד דו"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

ו לגבי ה (זקיפת הגוף)

[פא:]

יכוין להמשיך הארת [המוחין] דו"ק דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ודפנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), לחב"ד חג"ת^(א) דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ופנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, [דנה"י דבינה] דרחל הנו', שהיא ה' אחרונה (שורש הב')

ו"ק דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד חג"ת דנוק'

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה אהיה
יהוה יהוה יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אווויהו אווהויהו אווהויהו אווהויהו
ייהויהו ייהויהו ייהויהו ייהויהו

אהיה אהיה
יהוה יהוה

וואו הי דס"ג

וואו הי דס"ג

וואו הי דס"ג

חב"ד חג"ת דנוק'

[הורדת השפע לנוק' שבבריאה]

להעלות מלכיות דיעקב ורחל דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לאצילות.
(ביר"א ליתא:) ולחבר(ק), מלכיות דדת"י שבהם בדת"י דשורשי פרצופה שהם כנגד
יסוד דז"א [דאצילות] דניקוד הנו'.

גם יכוין להעלות, (ביר"א ליתא:) ולחבר(ק) מלכיות דז"ק דכתר דאחור דפנים ואחור דאחור [דבינה
דכתר] דיעקב ורחל, בז"ק דכתר דשורשי פרצופה שהם כנגד ב' שלישי תפארת דתפארת דז"א
[דאצילות] דניקוד הנו'.

לחבר ואו הי דס"ג (צלמים) דזקיפה א' עם יוד הי דקס"א ב' (צלמים) דכריעה א'
(כריעה א') (זקיפה א')
יוד הי ואו הי

מעש"ק: יכוין לזקוף להעלות זז"ן דבריאה ע"י ואו הי דס"ג הנזכר.

זקיפה ב' הלה להעלות ה ראשונה דאהי"ה ולחברה עם ה ראשונה דהוי"ה.

[פ.כ.]

שורש חכמה דכתר

להמשיך חב"ד דפנים (יש"ס) דאחור (אחור) דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-
חזרה), [דנה"ג] (יש"ס) [דישסו"ת], [עם ג"ר דצלמי המוחין יו"ד ה"י דע"ב, עם הנרנח"י,
לחב"ד דפנים דאחור דחכמה דכתר דניקוד הנו' דז"א [דאצילות]

חב"ד דפנים דאחור דחכמה דכתר לחב"ד דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי דע"ב

ג' כלי בינה דז"א

אֵלֶּף, אֵלֶּף הָא, אֵלֶּף הָא יוֹד,
אֵלֶּף הָא יוֹד הָא
אֵלֶּף הָא יוֹד הָא
אוֹיָו

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד הי דע"ב

ג' כלי דעת דז"א

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ולדחות ההג"ת דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחג"ת דז"א

[פ.כ:]

אֱהִיָּה
יְהוָה

ויו הי דע"ב

ג' כלי גבורה דז"א

יָו
אֵלֶּף, אֵלֶּף לְמוֹד, אֵלֶּף לְמוֹד הִי,
אֵלֶּף לְמוֹד הִי יוֹד, אֵלֶּף לְמוֹד הִי יוֹד מִס
יְיָו

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

ויו הי דע"ב

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יְיָו

אֱהִיָּה
יְהוָה

ויו הי דע"ב

ג' כלי חסד דז"א

א, אֵל, אֵלֹו, אֵלֹוה
אֵלֹוה
אֵלֶּף לְמוֹד

ולדחות הנה"י דפנים דאחור דחכמה דכתר, לנה"י דז"א

אֱהִיָּהּ יְהוָה וַיְהִי ה' דע"ב ג' כלי הוד דז"א אֱהִיָּהּ א צבאו צבאות אורת	אֱהִיָּהּ יְהוָה וַיְהִי ה' דע"ב ג' כלי יסוד דז"א יְהוָה שׁוֹן, שׁוֹן דלת, שׁוֹן דלת יוד שׁוֹן דלת יוד	אֱהִיָּהּ יְהוָה וַיְהִי ה' דע"ב ג' כלי נצח דז"א יְהוָה צ צב צבא צבא
--	--	--

[פג.] להמשיך הארת החב"ד דאחור (תבונה) דאחור, ופנים (יש"ס) דאחור דחכמה דכתר, [דנה"י דישסו"ת], לחב"ד דאחור ופנים דאחור דרחל דניקוד הנו"א^(*)

חב"ד דאחור דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דנוק'

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה אלף ה' דקס"א א' יוד ה' דע"ב	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה אלף ה' דקס"א א' יוד ה' דע"ב חב"ד דנוק'	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה אלף ה' דקס"א א' יוד ה' דע"ב
--	---	--

^(*) ולדחות החג"ת דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר דנה"י דבינה דנוק', לחג"ת

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יוד ה' דקס"א א' וַיְהִי ה' דע"ב	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה יוד ה' דקס"א א' וַיְהִי ה' דע"ב חג"ת דנוק'	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יוד ה' דקס"א א' וַיְהִי ה' דע"ב
--	---	--

ולדחות הנה"י דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר דנה"י דבינה דנוק', לנה"י

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יוד ה' דקס"א א' וַיְהִי ה' דע"ב	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יוד ה' דקס"א א' וַיְהִי ה' דע"ב נה"י דנוק'	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יוד ה' דקס"א א' וַיְהִי ה' דע"ב
--	--	--

א. א"ה גם יכוין לדחות הארת המו" והגרננח"י דחג"ת לחג"ת והנה"י לנה"י דני' הנו' כמש"ל ד"פ ע"א.

[המשכת השפע לנוק' שעלתה]

להעלותה (נוק' דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר) כנגד ב' שלישי ת"ת דז"א דניקוד הנז'.
ולמשך חכמה דפנים דפנים דחכמה דכתר דנה"י דישסו"ת, לחכמה דניקוד הנז' דז"א
חכמה דפנים דפנים דחכמה דכתר לחכמה דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְוָד הִי דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָד הִי וְאֵן הֵא
יְיָ יְהוּ יְהוָה
יְוָד הֵא וְאֵן הֵא

שורש בינה דכתר

וגם להמשיך חב"ד דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ופנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר,
דב' (או דחכ'), דנה"י דישס[ו"ת], עם יו"ד ה"י דס"ג, עם הנרנח"י, לחב"ד דז"א דני' הנז'

חב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א **ל' לגבי ה'**
(זקיפת הראש)

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יְוָד הִי דס"ג

ג' כלי בינה דז"א

אֱלֹהִים אֱלֹהִים הֵא אֱלֹהִים הֵא יוֹד,
אֱלֹהִים הֵא יוֹד הֵא
אֱלֹהִים הֵא יוֹד הֵא
אֱלֹהִים הֵא

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְוָד הִי דס"ג

ג' כלי דעת דז"א

יְוָד הִי וְיָן הִי
יְוָד הִי וְאֵן הִי
יְוָד הִי וְו הִי

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יְוָד הִי דס"ג

ג' כלי חכמה דז"א

יְוָד הִי וְאֵן הֵא
יְיָ יְהוּ יְהוָה
יְוָד הֵא וְאֵן הֵא

ולדחות החג"ת דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

וְאֵן הִי דס"ג

ג' כלי גבורה דז"א

יְוָד הִי
אֱלֹהִים אֱלֹהִים לְמֹד הִי,
אֱלֹהִים לְמֹד הִי יוֹד, אֱלֹהִים לְמֹד הִי יוֹד מֹם
יְוָד הִי

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

וְאֵן הִי דס"ג

ג' כלי ת"ת דז"א

יְוָד הֵא וְאֵן הֵא
יְיָ יְהוּ יְהוָה
יְוָד הֵא

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

וְאֵן הִי דס"ג

ג' כלי חסד דז"א

אֵל, אֵל, אֵל, אֵל הֵא, אֵל הֵא
אֵל הֵא
אֵל לְמֹד

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לנה"י דז"א

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי הוד דז"א</p> <p>אזני</p> <p>א צבאו צבאות אורת</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א</p> <p>איהדוניה</p> <p>שין, שיין דלת, שיין דלת יוד שיין דלת יוד</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי נצח דז"א</p> <p>יהורה</p> <p>צ צב צבא צבא</p>
---	--	---

להמשיך הארת המוחין דחב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר דרחל

חב"ד דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p> <p>חב"ד דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p>
--	--	--

(א) ולדחות חג"ת דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>חג"ת דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>
--	--	--

(א) ולדחות הנה"י דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לנה"י דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>נה"י דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>
--	--	--

א. א"ה גם יכוין לדחות הארת המוחין והנרננח"י דחג"ת לחג"ת, והנה"י לנה"י דנוק' דניקוד הנז' כמש"ל.

(עא, ב) ולוקחת הנוק' כ"ב אותיות וכו' וכו'.
 ענין הכ"ב והמנצפך האלו,
 אחר העיון בע"ח ש"ה פ"ג ופ"ה וש"ח פ"ו
 ושל"ד פ"ב כלל כ' ופ"ד ושל"ה פ"ג ובש"ש ז"ל
 במקומות הנז' ועוד מ"א, רוצה אני הדל להבין
 לפקו"ד שצלם המו' דנוק' והכ"ב ומנצפ"ך הנז'
 וא"ב דאטב"ח, הכל דבר א' הוא ואינם ענינים
 שונים. ולכן לאחר גמר תיקון הנוק' עד כאן,
 נמצא שלקחה דלת וציר והם הם תיקון עצמותה
 באחו' שנתקנה בסדר אטב"ח. ומ"ש כאן ולוקחת,
 אין פירושו לקיחה עכשו מחדש, אלא כמ"ש,
 שנמצא בזה לוקחת וכו'. וכמו כן בכ"ב ומנצפ"ך
 הב' שבאהבה. (וק"ק שלא נז' כאן ה"פ דין
 כמ"ש באהבה) ובסי' כ"י המיוחס להיר"א זיע"א
 לא נמצא כלל כל הפסקא הזו כאן ולא באהבה
 וא"ש את"ם.

באהבה

(עא, ב) להעלות ב' צלמי וכו'. ומצוייר צלם
 דמו' די"ש"ס ותחת' כלים
 דחב"ד וכתוב עליהם לג' כלי חכמה וכו'. ולקיצור
 דעתי אין טעם לציור הכלים הללו, ובפרט מ"ש
 לג' כלי וכו', והיה צ"ל על ג' כלי וכו'. ויותר
 טוב בלי ציור כלים, שכבר כתב להעלות ב'
 צלמי המו' וכו' ע"ג רישא דז"א, ובזה די.
 ובסי' כ"י גם סידור הצלם לא מסודר כלל.

(עב, א) להמשיך הבו"ג וכו'. הרב ש"ש ז"ל
 בשה"כ דמ"ג ע"ד אות ט'
 וכן דע"ג ע"א ד"ה גם מ"ש ואחר וכו' הביא
 מש' הליקוטים (הוא בש' הפסוקים ישעי' ע"פ
 כי ההרים ימושו וכו') דבהסתלקות נה"י דאי'
 מז"א היא מתמעטת בסו' נקו' באחור קודם
 כניסת הגה"י דאי' בה עכ"ל. ונראה פשוט מה
 שלא זכר זה הרש"ש זיע"א בסי', היות ואין זמן
 בין ההסתלקות מז"א לכניסתם בה וכרגע
 שמשתלקים נכנסים בה, אין צורך לעשות מזה
 כונה. לא כן במלך עוזר וכו' ובמגן אברהם
 ופשוט.

ולשים לב על הדבר לידע אמיתות הענין, ואולי
 גם כאן כך הוא. כי מוכרחים אנחנו לו' כמ"ש.
 ובכן ק' מאד מ"ש בסי' שמהנ"ה נמשכו ליסוד
 היפך המפו' בדברי רז"ל וכאמור וצ"ע כעת.
 אחז"ר ראיתי מ"ש במזכיר שלום מע' הג' אות
 י"ב ע"ש מ"ש. גם שו"ר בשפ"א על ע"ח דמ"ד
 סוע"א שמחלק בין או"י ואו"ח ע"ש והרואה
 יראה שמהסי' שלפננו לא משמע כדבריו ז"ל
 ודוק.

(עא, א) ולהמשיך מאחו' ופני' דיסוד דאבא.
 צ"ע לע"ע שמסופ"ה של
 של"ד נראה שהם ב' אחו' דפשוט ומלא דע"ב.
 שנתן טעם שנעשה זה ע"י אהרן וכו' וכו' ע"ש.
 ועי' באמצע פ"ז דשל"ח שבהדיא כרז"ל שאהרן
 הוא אחו' הפשוטים והמלאים. ובסי' א' כ"י
 מצאתי שכ' להמשיך להם (לב' הגבו') הארה
 מיסוד דאבא שביסוד דז"א ומצוייר רבוע מלא
 דע"ב לבד. ונראה שג"י זו יותר נכונה (וחסר
 עוד ריבוע פשוט).

(עא, א) הנה"י החדשים וכו' הארת המו' דאי'
 וכו'. עי' פת"ע ז"ל ודבריו
 באו קצת בקיצור. וגם נראה שלא היה אצלו
 כמו שמצוייר בסי' שלפננו הוי' בקמץ וגם
 הויות נה"י בני' חש"ק. והכונה לפי הציור הזה
 גר' לפמ"ש רז"ל, שהביא הפת"ע, שהנה"י החד'
 הם מכלל הכתר דז"א. ורז"ל כ' שבכתר הזה
 נמצאים שורש ד' מו' דז"א. ועוד כרז"ל שכתר
 דז"א הכלי והאור הוא מאי', ונמצא כפ"ז שבנה"י
 החד' ישנם אורות עצמם שהם הויות בני' חש"ק,
 ואורות ז"א שהם הוי' בקמץ. ואשמוענן רז"ל
 שכשלוקחת רחל מסיום הנה"י, לוקחת כמו ז"א,
 גם מאורות של הנה"י עצמם וגם מאורות הכתר
 דז"א שבתוכם וא"ש את"ם.

(עא, א) ולהמשיך עוד ט"ס וכו'. עי' בע"ח
 של"ה פ"ד שהגדלת הט'
 גקו' בכתר הוא ע"י חסד דת"ת דז"א כמו החו"ב
 ע"ש. ובענין התוס' הללו של א"ב דאטב"ח עי'
 ש"ש בפ"ד דשל"ה אות ג' ובמזכיר שלום מע'
 האלף אות ב"ן, בשם היר"א זיע"א.

ובהסתלקות בתיבת באהבה מו' דישי"ס כתר ובלי מל', ובכניסתו בנוק' במלך עוזר וכו' כלי כתר וכלי מל' עם מו' דמל'. וה"ה לאו"פ דפני' במלות הנו'. ומו' דאי' באהבה תוך נוק' ג"כ כתר ומל' מו' וכלים. ויוצא מזה, שכל המו' שמקבל הז"א הנרנח"י הם שלמים מכתר ועד המל', ולפעמים (בפני' דפני') שלא מציירים המל' כי נראה שנכללת עם היסוד מאחר שאין לה כלי בפ"ע כנו"ל. והכלים רק בפני' דפני' יש כלי לכתר (עי' לעי' בקונה ד"ה להמשיך הת"ת) ובכל הבחי' אין כלי למל'. וכל המו' שמקבלת הנוק' בכל הבחי' יש בהם כתר ומל' בנרנח"י וכלים ועי' פת"ע בתיבת מגן אות א' וש"ש בשה"כ דמ"ד אות יו"ד.

(עג, ב) **אחורי** ה"ס עליונות חב"ד ח"ג. בפ"א דשל"ו כתוב כח"ב ח"ג. ובפת"ע כאן הגי' חב"ד חג"ת, ונראה דלאו דוקא אלא חב"ד ח"ג. ושם בשל"ו פ"ב כרו"ל שהם חב"ד ח"ג, וכתר אינו נמנה מפני שהכתר והדעת הכל א' כנו' עכ"ל. ומלשון אינו נמנה משמע, שבאמת לוקחת גם מהכתר אלא שאינו נכנס בחשבון הה"ר. ונמצא שלוקחת מכחב"ד ח"ג, ופעם קרא לזה כח"ב ח"ג, ופעם חב"ד ח"ג. והרש"ש זיע"א שתפס חב"ד ח"ג אולי והיות וכ' לעי' בסוף למען שמו להמשיך סיום הנה"י החדשים לתוך כתר שלה ולהמשיך הארת המו' דאי' שבכתר דז"א עכ"ל, ולכן לא זכר כאן כתר וא"ש את"ם.

(עג, ב) **למ"ן ומ"ד**. הגם שהז"א לבדו עולה, דהיינו חו"ח שהוא צלם דישי"ס, אפ"ל היות והוא מ"ה דמ"ה מצד יש"ס, ומ"ה דב"ן מצד התבונה קודם החילוף, לכן א' שעולה למדומ"ן. וגם נק' העל"י זו בשם מ"ן, וגם אם יעלו זו"ן שניהם נק' ג"כ מ"ן, היות והיא מלמטה למעלה. ומ"ש לחכמות דיסודות, הרב פת"ע ז"ל פי' ב' פי' ע"ש. ואולי עוד אפ"ל היות וברכה זו דאבות היא בפר' חכמה דכתר לכן נקט חכמה וא"ש את"ם.

(עג, ב) **עליית** בירורי זו"ן לישסו"ת וזו"ן מבררים דיסו"ת ומעלים

(עב, א) **להמשיך** הבו"ג וכו' עם המלכיות דכתר. עי' ש"ש על של"ד פ"ב כלל ח' אות ט'.

(עב, ב) **להמשיך** הבו"ג וכו'. בסי' כ"י הגי' (וכן בפת"ע) להמשיך לנוק' פר' דיני' וכו' דז"א עם י"מ וכו'. ולקוצר השגתי לא הבנתי זה היטב. דבע"ח שכ"ז רפ"ב כרו"ל שפר' החיצו' ונק' עי' ונה"י ננסר וניתן לנוק', ונשאר ז"א אחר הנסירה בב' בחי' התיכונה והפנימית ע"ש. וכן מובן מפ"א דשמ"א וע"ש בהריפ"ש ז"ל ד"ה שכל מה וכו' ע"ש. ול' נה"ש די"ז ע"ד (די"ג ע"ד) בנסירה גותן לנוק' כלי החיצון שבו דבחי' היני' והוא לה בבחי' נשמה א"כ ההויות דבחי' אותיות וכו' בעת הנסירה יוצא זה המס' דבחי' פר' הפני' שלו ומתלבשים בפר' החי' דיני' וניתנים לה וכמ"ש בש' החשמל פ"א עכ"ל. ובפ"א דש' הנו' כרו"ל ואחר הנסירה נחלק זה העור וננסר לב' וכו' ואז ההויות של הפנים מתלבשים תוך אלהים שבעור כנו' בענין נסירה במ"א. ול' נה"ש הנו' היה אפי' לכאו' לפרש חיצו' דיני', ר"ל העור, והוא פר' העי' שהוא חיצו' ליני'. ומ"ש והוא לה בבחי' נשמה כלו' פנימיות. אלא דק"ק למה תפש ל' זה ולא א' בפשיטות פר' העי' או פר' החי' דז"א. וגם גי' הסי' הנו"ל היא סתם להמשיך לנו' פר' דיני' והיעב"א. וע"ע ש"ש של שמ"א הנו' אות ב' ושל"ד פ"ב כלל ח' אות א'.

(עב-עג) **הכנסת** המו'. בק"ש נכנס בז"א בחי' דפני' מהכתר עד המל', והיא בכלל, ובציור הכלים לא נמצא כלי למ' בעמידה. וגם בע"ח לא יש כלי למ' דז"א, ובסי' גם כלי לכתר לא נו'. (ונראה היות ובחי' כתר דאי' הוא כתר לז"א ואורות דז"א נמצאים שם ואינם עולים בשם כמ"ש רז"ל בע"ח והמפ' ז"ל ועי' לעי' ד"ה להמשיך הת"ת) ובפני' דחי' בק"ש נו' כל המו' בשלימותו מכתר עד מל', וג"כ אין כלים לכתר ומל' כנו'. ובפני' דפני' נכנס בק"ש הו"ק בלי ציור מו' דמל', וכן בעמידה באלקי וכו' לא נו' מל' במו' דאבא (והכתר נו' בקונה הכל) — ובנוק' יש מו' וכלים במ' בלמען שמו.

דא"א שמלביש עליה. ואחר כך מזדווגים בינה דא"א עי', המלביש על חכמה דבינה דא"א (עי' תו"ח ח"י א'). אח"ז מזדווגים בינה דבינה דעתי', ובינה דבינה דא"א המלביש עליה, ובינה דישסו"ת המלביש עליה. והנה ממ"ש הרש"ש זיע"א שבהגיע הזיווג לנה"י דכתר דבינה דעתי' נבקע היסוד ונעשים או"א וישסו"ת ב"פ, נראה שכתר דבינה דא"א הגו' הוא מתחיל מראש האצ"י עד סופו. ועד הגרון של זה הכתר הוא מגולה. ומהגרון עד החזה שלו מלביש עליו חכמה דבינה, ועליה בינה דא"א עי'. ומחזה עד הטי' מלביש בינה דבינה ועליה בינה דישסו"ת. ונמצא שאו"א וישסו"ת, דהיינו פר' הבינות שלהם, מלבישים על היסוד דכתר דבינה דעתי', שבתוך הת"ת דכתר דבינה דא"א. והשתא בהגיע הזיווג לנה"י דכתר דבינה דעתי', והם מלובשים תוך חג"ת הגו' דכתר דבינה דא"א, ועליהם עוד נמצאים בינות דא"א וישסו"ת, לכן מעכשו נעשים ב"פ כוללים ע"י בקיעת יסוד הגו' דכתר דבינה דעתי'. אבל הזיווג לא מגיע אליהם כעת, עד שיזדווגו תחי' החו"ב דבינה דעתי' וא"א שבפנימיותם.

ובדלותי רושם קצת שאלות מחוסר ידיעה מספיק אפי' בפשט הדברים, יה"ר שהשי"ת יזכנו להבין הענינים על אמיתותן. א — שבהמשכת המ"ה וב"ן לכתר דבינה, כתב לנה"י דכתר דבינה דעתי', ומשם לחג"ת דכתר דבינה דא"א, ומשם לב' מזלין. ונראה שהוא ג"כ דכתר דבינה שלהם (עי' תו"ח דח"י א') הגו'. וכשבא לחו"ב דבינה של כולם, לא זכר פרטים כאלו (בתו"ח הגו' נראה לפמ"ש שם שה"ה). ב — שכתב חכמה דבינה דא"א, שבתוך בינה דא"א שהוא חב"ד הכולל. ובבינה דבינה כתב, בינה דבינה דא"א, שבתוך בינה דכללות שהוא חג"ת הכולל. ולא אמר שבתוך בינה דישסו"ת שהוא חג"ת הכולל. שכן הוא בינה דא"א תוך ישסו"ת, כמו שחכמה שלו תוך או"א. ואפי' לפי מ"ש האש"ל ז"ל (שהראה לי כה"ר יעקב הלל הי"ו) דל"ג ע"א אות ב' לפי דרו' הדעת שהנה"י נק' דעת והחג"ת בינה והחב"ד חכמה ע"ש. וכתב הרדב"ש ז"ל דל"ח סו"ע"א

לאו"א וכו'. עי' מה שרשמתי בדלותי לעי' בתיבת אחד דק"ש ד"ה וזה ע"י שיכוון וכו'. ועי' מעיל אליהו ד"ו אות ל"ג.

(עד, א) זיווג ע"ס דא"ק ומסודר אהי' הוי' בשילוב. ועי' פת"ע די"ט ע"ג ד"ה ועוד וכו' דמאי שנא העמידה מכל שאר המקומות שמסודר פני' וחי' אהי' הוי' והוי' אהי' לא כן בעמידה. ועי' מע"א דצ"ב ע"א ד"ה ויכוון לזיווג וכו' שכ' וכן מסודר שנים בכונת באהבה ע"ש.

(עד, א) להוציא ט"ס וכו' דזו"ן דא"ק ולזווגם. לכאו' יש לכוון כאן בשילוב אהי' הוי' ע"ד השאר, ולא ידעתי למה לא נו'.

(עד, ב) אחר שילוב המזלות, כתב ולזווגם. וגם כאן נר' שצריך להיות כונת שילוב אהי' הוי'. והסדר הגו' באחד דק"ש נר' יותר מדקדק. שבכולם כ' לזווג וצייר שילוב השמות, ואח"כ כ' להמשיך. ולא כן כאן שהשמות המשולבים נסדרו אחר שכ' ההמשכה. ובודאי הכונה צריכה להיות כסדר הק"ש.

(עד, א ב) המשכת הטיפה באהבה, לפקו"ד כפי מה שהבנתי הוא כך. ה"פ זו"ן דא"ק מלובשים תוך ה"פ עו"א (לא בדקדוק ממש עי' פת"ע) בסדר זה בקיצור. ה' כתרין דה"פ הגו' מגולים ומלבישים מטבור דא"ק ע"ס הת"ת שלו, והם בערך א"א, עד הגרון. ותחתיהם ה' חכמות דה"פ הגו' מהגרון עד החזה, ועליהם מלבישים ה"פ או"א עי'. ותחתיהם ה' בינות דה"פ הגו' מהחזה עד הטבור, ועליהם מלבישים ה' פר' ישסו"ת. ותחתיהם מהטבור ע"ס א"א, והוא סוף האצ"י, ה' זו"ן, ועליהם מלבישים ה"פ זו"ן דאצ"י. וכ"ז ההתלבשות הוא כל פר' לשכנגדו בפ' שבפנימיותו. ועכשו בחול שהוא תיקון פר' בינה, אז הזיווגים הם בפרטות פר' דבינה הגו'. דהיינו תחי' מזדווג נה"י דכתר דבינה דעתי', שבתוך חג"ת דכתר דבינה דא"א, ומזדווגים גם הם. אח"ז מזדווג חכמה דבינה דעתי', וחכמה דבינה

בכתב"ד ולדחות החג"ת וכו' כיוון שהיא מתוקנת ועומדת וא"ש את"ם.

(עד, ב) במלך עוזר נכנסים בה גם מו' דפני' דאח'. אפשר היות ועומדת לקבל מו' דאו"פ דפני', צריכה שתשתלם בכל מו' דאחו', הגם שלא נז' כניסת פני' דאחו' דהיינו מו' די"ש"ס בנוק' בשה"כ. וא"ש את"ם. ואגב יש להעיר בשמות מו' דאבא לפי מה שמצוייר בסי' שלפננו, מו' פני' דאחו', ג' ע"ב וג' היות וג' מי'. ואילו במו' דפני' כולם היות. ועי' הגהות השמ"ש בסופ"ו דשכ"ג.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני'. ואילו פני' דאח' לא קא'. ובציור הכונה נכנסים גם הם עם או"פ דפני'. גם צ"ל, שבשה"כ נז' כניסת הנה"י דאי' ולא נז' דאבא וי"ל. ומ"ש מלובשים בשם בוכ"ו, צ"ל, הלא הנה"י—עצמם דאי' נכנסים בה, ומה פי' להמשיך המו' מלובשים בשם זה. האם אפי' להבין שעצמות הנה"י דאי' לא נכנסים, רק הארה שלהם שהוא השם הזה כנו' בשה"כ, והנה"י עצמם נשארים בחוץ. או שזה לבוש נוסף על עצמות הנה"י. ומשה"כ לא משמע כ"ז. ולעי' בנסירה לא נז' שם בוכו, צ"ל שיש חילוק בין להגדיל או לנסור ועי' שה"כ כאן ובויברך דוד.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני' מלובשים בשם בוכ"ו בסי' כ"י גם מו' דפני' דאחו' מלובשים בשם זה, וכן גידול הנוק' כשיעור המ' ואח"כ נה"י וכו' הוא בג' הבחי' פני' דאחו' ואו"פ דפני'. וק"ק דמה שייכות יש לשם בוכו שהוא חילוף אהי' במו' דאבא שהם פני' דאו"פ. ולעומת זה במו' דתבונה שהם אח' דאח' לא נזכר שם זה (וכן הק' בפת"ע). (ומל' רו"ל בפ"ב דעמי' במלך עוזר וכו' משמע דשייך שם זה במו' דאח', ובע"ת סופ"ד דשי"ו כ' ששם זה מורה ענין היות המ' בהיותה פב"פ. וא"כ משמע שהוא שייך גם באח' וגם בפני'). ועוד למה בכלל מקבלת הנוק' גם מו' די"ש"ס דאו"פ. והגודע הוא שהנוק' נתקנת ממו' דאי' ולא דאבא. ואנכי לא ידעתי אם אפ"ל דהנוק' הנז' כאן היא יעקו"ר, ויעקב

דכשנכללים או"א וישסו"ת יהיה או"א עי' ג"ר דכללות, וישסו"ת הא' חג"ת דכללות, וישסו"ת הב' נה"י דכללות ע"ש. ובכן בינה דאו"א הוא כל מה שמגולה מאו"א עי', שהוא כל מקומם לפני ההתכללות, ולכן א' סתם תוך בינה דאו"א. אבל זיווג ישסו"ת שבא עם זיווג בינה דאו"א, אין כונתנו על כל פר' ישסו"ת המלביש על כל בינה דאו"א, שהוא ישסו"ת הא' והב', אלא על חציים העליון. והוא בערך הכולל, חג"ת דכללות ונק' בשם בינה דכללות לפי דרו' הדעת הנז'. ולכן לא א' בינה דיסו"ת שהיה משמע על כל ישסו"ת, אלא בינה דכללות או"א וישסו"ת, והיינו ישסו"ת הא' ששם הוא הזיווג, וישסו"ת הב' שימשו צלם למו' דז"א. כ"נ אפי' וא"ש את"ם. ג — שבק"ש כתוב הזיווג דיסו"ת הא', ושם אי' נותנת לאבא חוח"ס והוא נותן לה בוג', וכאן כתב כ"ז באו"א עי' שהם חב"ד דכללות, ולא ביסו"ת. ד — בק"ש כתב ויורדים או"א עי' ומתלבשים ביסו"ת הא', וכאן לא כתב זה. ואולי רצה לקצר. (ומ"ש שבי"ס דיסו"ת הב' מתלבש כל צלם דז"א וכ"כ בק"ש, וזה נראה כמ"ש בפ"א דשכ"ה ובשי"ד סופ"ה, ובמ"א כתב רו"ל דצלם דז"א מתלבש בי"ס של תבונה הג'. עי' בל"י ז"ל (שם).

מלך עוזר וכו'

(עד, ב) מלך עוזר וכו'. עי' ש"ש ז"ל בשה"כ דמ"ד אות יו"ד מה שהק' דמה גשתנה כניסת המו' דאחו' בנוק' מכניסת מו' דפני'. שבאח' נכנסים כולם ביחד ואח"כ נדחים כ"א למקומו, משא"כ בפני' שנכנס מלמטה למעלה כמ"ש כאן ע"ש. ולקוצר הבנתי י"ל שכאן שעדיין הנקו' דפני' נקו' קטנה כנגד עטרת היסוד דז"א כמ"ש רו"ל בסוף תיבת באהבה, ועכשו מתחילים לתקנה, אין כח לקבל כל המו' ביחד בכתב"ד ולדחות החג"ת וכו' וכו', משא"כ בנוק' דאחו' שכבר נתקנה כולה באחו' בי"ס, ועכשו מקבלת עצמות המו' בנה"י דאי' לגרום נסירתה, יכולה היא לקבל כל המו'

לאה
(דרחל)

כותל משותף (ריבועים)

ז"א נותן את הריבועים לנוק; דהיינו מדרגה 4, מהדופן שלו לדופן שלה, לעומת הבו"ג הנכנסים מלמעלה - בצל"ם)

כתר ←

←	בינה
←	גבורה

←	חכמה
←	חסד

←	דעת
←	ת"ת
←	יסוד

←	גבורה
←	הוד

←	חסד
←	נצה

←	סיום לאה	מלכות
←	רחל	כתר
←		חכמה
←		בינה
←		דעת
←		חסד
←		יסוד
←		מלכות

←	בינה
←	גבורה
←	הוד

←	חכמה
←	חסד
←	נצה

←	דעת
←	ת"ת
←	יסוד

←	סיום רחל	מלכות
---	----------	-------

ז"א

מדרגה
4 | 2
(מי"ב מדרגות של הרפ"ח)

כתר

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

דעת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

ת"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

חזת דז"א

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

יסוד

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	סיום ז"א	עטרת היסוד
---	----------	------------

מקורות

שעה"כ דף ל"ט ע"ג ד'. ע"ה ח"א שער אנ"כ פ"ו, דף צ"ג סע"ב, ח"ב דף כ"ר ע"ד. ע"ה ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח' (ט"פ ע"ב עולה בגי' תרדמה), דף נ"ג ע"א. ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. ש"ש ח"ב (ע"ח) דף ס"ב אע"ב (פ"ז), דף כ"א ע"ב אות ט"ו, דף ל"ו ע"ג כלל ח' ד"ה מ"ש. נה"ש דף ל' ע"א שאלה כ"ד. תו"ח דף קמ"ג אע"א. ע"ה ח"ב דף פ"ו ע"ג ד' (בשר גידים ועצמות). נה"ש דף י"ז ע"ד. פת"ע דף ל"ז ע"ד אות ד' (שמות אלקי"ם). סידור היר"א ח"א 631. סידור הרב הדאיה 358. דב"ש דף א' ע"ג ש' ו' וש' ח'. כרם שלמה ח"ו דף קפ"ה, רפ"ט. ש' מ' רשב"י דף ט"ז ע"ב ד"ה ואחר. ש"ש ח"ג דף מ"ג ע"ד, פת"ע דף ל"ח סע"א ד"ה ובענין. ענין "אתי חסד ופריש לון גזעין": שעה"כ דף צ"א רע"ג, צ"ח סע"ב. אוצ"ח דף ט' ע"א. עו"ת דף נ"ה רע"ב. שלום ירושלים דף מ' ע"ב. אמת מאר"ץ דף ע"ו ע"א. מבו"ש דף מ"ג ע"ג. סידור חול ח"ב דף י"ב. בא"ל ח"ה דף י"ח ע"ב, נ"ג ע"א. פת"ע דף צ"ד ע"א-ב. נה"ש דף ל"ג רע"ב. שעה"כ דף צ"ו רע"ג (לאה).

סדר י"ב מדריגות רפ"ח ואבד"ו

עץ היים למוצאיהם

(ע"ח שער רפ"ח ניצוצין פ"ב. בית לחם יהודה ח"א דף פ'. ע"ח ח"א דף ע"ב ע"א פ"ה. אוצ"ח דף ל"א ע"ב אות ב'. נה"ש דף ד' אע"ב, דף ט' רע"ב)

טבלה עבור **ע"ב** (כנגד החסד): (ארבעת המדרגות הראשונות זהות בכל עסמ"ב מפני שההבדל הוא רק במילוי)

פנים (אור ישר) **אחור** (ריבוע)

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
א פשוט יהו"ה.	ד' אותיות	ב אחוריים י' י"ה יה"ו יהו"ה.	י' אותיות
ג מספר פשוט	כ"ו	ד מספר אחוריים	ע"ב
ה מלא יוד הי ויו הי.	י' אותיות	ו אחוריים דמלא יוד. יוד הי. יוד הי ויו. יוד הי ויו הי.	כ"ו אותיות
ז מספר מלא	ע"ב	ח מספר אחוריים דמלא	קפ"ד
ט מלא דמלא יוד ויו דלת. הי יוד. ויו יוד ויו.	כ"ח אותיות	י אחוריים דמלא דמלא יוד ויו דלת. יוד ויו דלת. הי יוד. יוד ויו דלת. הי יוד. ויו יוד ויו. יוד ויו דלת. הי יוד. ויו יוד ויו. הי יוד	ע"ד אותיות
יא מספר מלא דמלא (610) תר"י	י"ב	י"ב מספר אחוריים דמלא דמלא (2172) ב' קע"ב	

טבלה עבור **ס"ג** (כנגד הגבורה):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
ה מלא יוד הי ואו הי.	י' אותיות	ו אחוריים דמלא יוד. יוד הי. יוד הי ואו. יוד הי ואו הי	כ"ו אותיות
ז מספר מלא	ס"ג	ח מספר אחוריים דמלא	קס"ו

טבלה עבור **מ"ה** (כנגד התפארת וגם הנה"י):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
א פשוט יהו"ה.	ד' אותיות	ב אחוריים י' י"ה יה"ו יהו"ה.	י' אותיות
ג מספר פשוט	כ"ו	ד מספר אחוריים	ע"ב
ה מלא יוד הא ואו הא.	י' אותיות	ו אחוריים דמלא יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הא	כ"ו אותיות
ז מספר מלא	מ"ה	ח מספר אחוריים דמלא	קל"ו

טבלה עבור **נה"י** (הנה"י כלולים עם התפארת):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
א פשוט י"ה	ב' אותיות	ב אחוריים י' י"ה	ג' אותיות
ג מספר פשוט	ט"ו (3x מ"ה)	ד מספר אחוריים	כ"ה
ה מלא יוד הא	ה' אותיות	ו אחוריים דמלא יוד. יוד הא	ח' אותיות
ז מספר מלא	כ"ו	ח מספר אחוריים דמלא	מ"ו
ט מלא דמלא יוד ואו דלת. הא אלף.	י"ד אותיות	י אחוריים דמלא דמלא יוד ואו דלת. הא אלף.	כ"ג אותיות
יא מספר מלא דמלא (584) תקפ"ד	י"ב	י"ב מספר אחוריים דמלא דמלא (1051) תתרנ"א	

טבלה עבור **כ"ז** (כנגד המלכות):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
א פשוט יהו"ה.	ד' אותיות	ב אחוריים י' י"ה יה"ו יהו"ה.	י' אותיות
ג מספר פשוט	כ"ו	ד מספר אחוריים	ע"ב
ה מלא יוד הה וו הה.	ט' אותיות	ו אחוריים דמלא יוד. יוד הה. יוד הה וו. יוד הה וו הה	כ"ד אותיות
ז מספר מלא	ב"ן	ח מספר אחוריים דמלא	קמ"ד

החשבון:

משם **ע"ב**, ו' מדרגות עליונות נשארו בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ז' ולמטה ירד לביי"ע. הערך: **ע"ב** (ז')
 משם **ס"ג**, ד' מדרגות עליונות נשארו בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ה' ולמטה ירד לביי"ע. הערך: **ע"ב** (ועוד כולל. ה' ועוד ז')
 משם **מ"ה**, ב' מדרגות עליונות נשארו בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ג' ולמטה ירד לביי"ע. הערך: **ע"ב** (עם הכולל. ג' ועוד ז')
 משם **ב"ן**, א' מדרגה עליונה נשארה בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ב' ולמטה ירד לביי"ע. הערך: **ע"ב** (ב' שהיא ד')

סה"כ: **רפ"ח**

ענ"ה דף פ"א סע"ב, אחרי החורבן, רק ביד שמאל.

יד שמאל דא"א

א"א

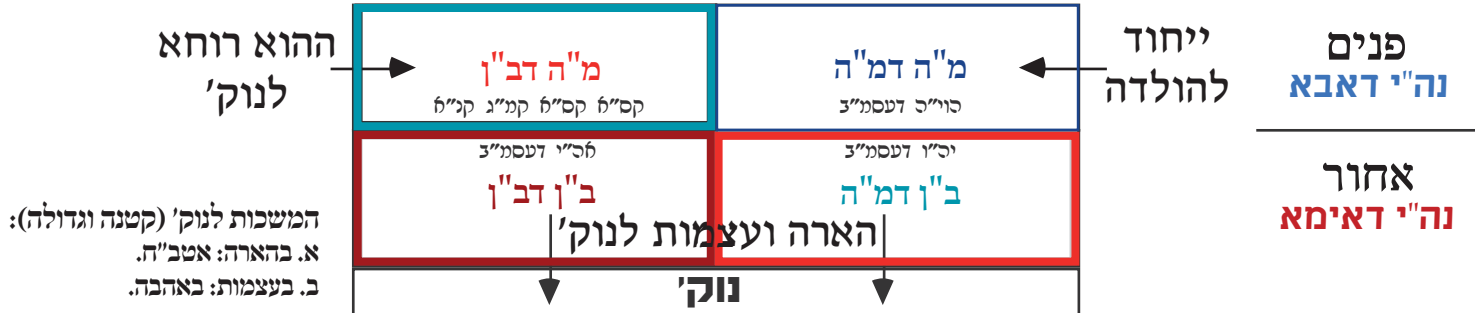
יד ימין דא"א

אימא כללי - ב"ן - מלבישה על יד שמאל דא"א		אבא כללי - מ"ה - מלביש על יד ימין דא"א			
ה"ק דבינה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה	ו"ק דחכמה דב"ן	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	מקור השפע	כללי
שמאל דאימא הכללי	ימין דאימא הכללי	שמאל דאבא הכללי	ימין דאבא הכללי	הפר' הנתקנים	
פרק אמצעי זרוע שמאל דא"א	פרק עליון יד שמאל דא"א	פרק אמצעי זרוע ימין דא"א	פרק עליון יד ימין דא"א	מקור ההמשכה	
בינה דאימא	חכמה דאימא	בינה דאבא	חכמה דאבא	מוחין	
ב"ן דב"ן	ב"ן דמ"ה	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	שפע	
ה"ק דבינה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה	ו"ק דחכמה דב"ן	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	מקור השפע	פרטי
אימא פרטי	אבא פרטי	אימא פרטי	אבא פרטי	הפר' הנתקנים	
שמאל דפ"א (זרוע שמאל)	ימין דפ"א (זרוע שמאל)	שמאל דפ"א (זרוע ימין)	ימין דפ"א (זרוע ימין)	מקור ההמשכה	
בינה דאימא	חכמה דאימא	בינה דאימא	חכמה דאימא	מוחין	
ב"ן דב"ן	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	מ"ה דמ"ה	שפע	

א. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הקטנים - חילוף פרטי (חול):

[לאחר החילוף ראשון]

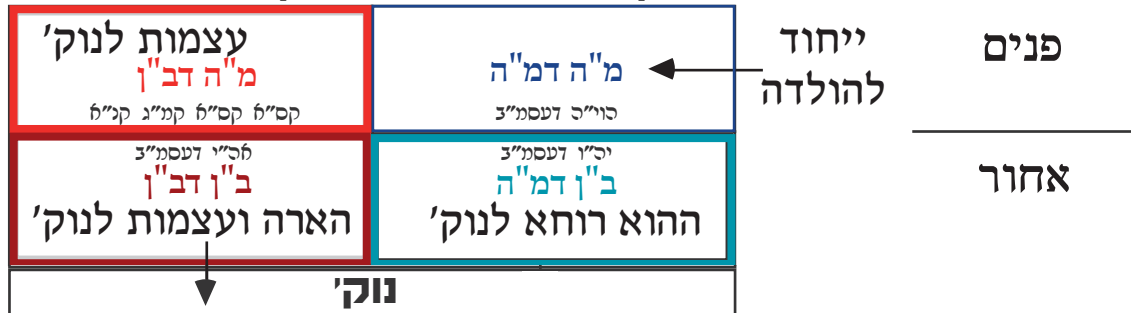
שמאל - הוד ימין - נצח

ב. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף פרטי (שבת, י"ט, ר"ה כיפור ופורים):

[לאחר החילוף שני]

נה"י דאבא (צד ימינו) נה"י דאימא (צד ימינה)

ג. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף כללי (פרו ורבו):

[לאחר החילוף שני]

נה"י דאבא (צד ימינו) נה"י דאימא (צד ימינה)

ג. בזו"ן הגדולים, ז"א נותן לנוק' רק ב"ן דב"ן (באטב"ח), שהרי מ"ה דב"ן שתום בתוך יסוד דאבא. מ"ה ובי"ן דב"ן יתלבשו בנה"י דאימא בחילוף השני (ע"ג רישא דז"א), במילת "באהבה".

ע"ה דף ח"א דף ק' ע"ד. הקדמת השד"ה באור"ה דף ק"ב הנ"ל. בא"ל ח"ב דף ק"ג סע"א ובעיקר ק"ד רע"א. כרם שלמה ח"ו דף רפ"ט ע"ב (ובחדש ח"ו דף ב"א אע"ב, וכן ב"ב סע"א). שער ח"א ש' ר"א: א"א לחלק את לבוש היסוד.

מקורות
נוק' הגדולה עומדת מאחורי ז"א.
נה"י דף ל"ג סע"א, ד"ה ונחזור.
שער ח"ב ש' ש'.

מקורות
ע"ה ח"א דף ק' ע"א שמ"ש
אות ג' וד', עמ' ג' שמ"ש אות א'.
נה"ש דף ז' ע"ד.
אור הלבנה חלק אור החיים
דף רמ"ו ע"ב.
ש"ש ח"ב דף ע"ג ע"ג.
צדק ושלוש דף י"ח ע"א.
תו"ח מ"ו סע"ב.
בית לחם יהודא ח"ב דף נ"ג ע"ד.
שער ח"ב ש' קנ"ב, ל"ו, קכ"ג, קל"ב.
ענ"ה דף פ"ד סע"א (ד"ה והשתא).
כרם שלמה ח"ו דף כ"ב אע"ב.

שגשג ביפול אחרתם לגמרי וזו ביום שבו נשך הארז והמ' כ"ז בספר הכוזב וסנה אם היינו מטוניס במנה דיום א' דפסח שחל בשבת להמשיך המזון דכח היה מטבול אחרת המלונים ביום הוא לגמרי ואין כן רעון המאיל כי כל זה הוא לתקן חטא ארסי' שהיה בנשמות שבניסן נבראו שהם פנימיות העולמות הנקרא בכללות חסד שאו קו ימין דכללות כל העולמות בדרך חילוניות העולמות הנקרא בכללות גבורה שבר"ה נבראו שהוא שמאל דכללות כל העולמות ולפיכך היה המשכת המזון בלוחות המ"ט ימים לאס לאס ולפיכך אין לכזין בלוחות המנהה כנלפ"ד ואפ"כ סדיין לא נפסג לי הדבר לגמרי. וגם לפי זה אין לטין במלות ובתפלות של כל אותם המ"ט ימים בשום טנה כלל לא בחול ולא בשבת מלבד טנה השומר בלבד ואין עוד כי כל מדרגה שגשג בירורה ותיקונה אז מתפשטים בה המזון ואין לומר כי כל התפלות והמלות של כל יום הוא בפרטות אהה מדרגה של אותו יום כי אין כל מדרגה נשגם עד שגשג כל המ"ט ימים כמ"ס בדרוש ז' שהוא דרוש א' של שומר דיטר המהחל עוד יש טנה אחרת וגם היא אמיתית ט' וגם אין לומר כי מלות השומר בפני פלמה והתפלות ושאר התלות כל א' בפ"ט אמת וטוב הדבר בשאר ימות האס אבל בימים אלו שבאו לתקן חטא ארסי' אינו כן וכ"כ בדרוש י"ב ד"ה ענין כל המ"ט ימים וכן בדרוש ז' כתב לפי שא"ל שדוונט ז"ל שיהיו א' ספרות אלו בטי"ס ומתוקנים ואח"כ גליל שבוטות אין נמשכין המזון דכח מא"ל עד אחר סטבילה שבה נמשכין שרשי ד' מזון שכחת ד"ס"ס"ס ודוא"ל ודוא"ל וכל אלו המזון שנמשכו בשומר וכליל שבוטות הם המזון דלחור ואח"כ בתפלת של יום שבוטות לריך לטין במלת באהבה של הפנימיה ואילך להמשיך המזון דפנים מ"ס"ס"ס ומא"ל ושא"ל עד סוף המוסף וזו מדוונט ז"ל וזו דנדלות :

נגמר ספי' א' והיא פלוק א' :
ואח"כ ביום א' במלת באהבה מסתלקים ללמי המזון דלוא"ל מתוך עשרה פלוקי ד"ל והתבטות והחסדים שבהם שומדים ע"ג רשא ד"ל והביטות ונבירות שבהם מתפשטים בעשרה פלוקי אלה ורחל כי כתב"ד ותג"ח דללמי המזון הם מתלבשים בלחה והם רנח"י ונה"י שהם הגשם דללמי המזון הם מתלבשים ברחל ובמלה אדרט יטין לנסור לזה מן כתב"ד תג"ח ולפי שאי אפשר לנסור את רחל לבא לפנים אם לא הקבל הארת ה' ראשונה ד"ל שהוא משלום הנרנח"י כי לא היה בה רק גשם נה"י דללמי כל המזון ולריך שחקבל כל המזון דלחור לכן יטין להמשיך הביטות ונבירות דכתב"ד תג"ח דללמי כל המזון דעשרה פלוקי ז"ל דבין לפ"כ כח דפרלוקי הבשר דרחל ולנסור אותו ולהשאר שם המזון הראוי אליו יחידה דחידה ולהמשיך השאר לתכמה דכח במלת לחיים ולנסור אותו ובמלת מלך בינה וכן עדי"ל כל ה"ס לפרלוקי הכח דרחל בעשר חיצות זכריות :

ועי' השור מסתלקים המזון מהט"ן ושלים למ"ן עם חכמות וחסדים כמזכר בבוטות השופר ונמשכן מזון דפנים ומתפשטים המזון דלוא"ל דלחור בפרלוקי לחור ד"ל מתקום שהו ומזון אחר"י דפנים בפרלוקי דפי' ד"ל ונכנה יגדל פלוקי כח דפנים דרחל ונמשכים בו הגבורות דכתב"ד תג"ח דפנים ד"ל ונגמר ונמלאו פלוקי כח דרחל אחר השופר י"ד גבורות ז' גבורות קשות בלחורי הכח ח' מתקום כפנים דכח. וביום ב' חן מכוונה החיצונית (ס' ע"א) יטין בפנימיות במלת באהבה לפלק הגבורות דכתב"ד תג"ח מפרלוקי כח דלחור דרחל ולהתלותם עם המזון דלחור ד"ל למ"ד ומ"ן לחור"ל ולזוונט ולהתקן מזון חדשים מתוקים מזוונט ולהשכים עם המזון הישנים שפעל למ"ד ומ"ן לפנים ולחור דעשרה פלוקי לחור ד"ל ולהמשיך פ"י ז"ל י"ד גבורות דכתב"ד תג"ח דהמזון חדשים גם ימינם לפנים ולחור דפרלוקי כח דלחור דרחל מהם יתקן שש גבורות קשות ושש מתקוות דכתב"ד תג"ח וס' י"ב גבורות לפנים ולחור דפרלוקי חכמה דלחור דרחל :

ואח"כ פ"י השופר דיום ב' מלבד בוונת החיצונית יטין בפנימיות בתקיעה ראשונה לפלק המזון דפנים שנמשכו בו"ל בתקיעות ביום א' ולהתלותם שש הגבורות דכתב"ד תג"ח שלהם שבפרלוקי כח דפנים דרחל וביחודי דפנים דפנים למ"ד ומ"ן לחור"ל ולזוונט ולהמשיך מזון חדשים מתוקים מזוונט ולחור להמשיך ב' בחי' המזון הנזכר לחור ופנים דעשרה פלוקי דפנים ד"ל ולהתקן פ"י ז"ל י"ד גבורות דכתב"ד תג"ח שלהם לפנים ולחור דפרלוקי כח דפנים דרחל ומן הכח הנזכר יתקן שש גבורות קשות ושש מתקוות דכתב"ד תג"ח והם י"ב גבורות לחור ופנים דפרלוקי חכמה דפנים דרחל :

ונמצא כי בשני ימים נמשכו בו"ל ארבע בחי' מזון ולרחל נמשכו הגבורות דכתב"ד ותג"ח שלהם והם גבורות ומיתוק ביום א' ונבירות ומיתוק ביום ב' כי המיתוק הנמשך במלת באהבה ביום ב' (ה) אינו נמנה בשם מיתוק אלא גבורות בדרך היום ב' והרי פתה ביום ב' אחר החקיעות יש בפנים ולחור דפרלוקי חכמה דלחור דפנימיות דרחל י"ב גבורות וכן בשנים ולחור דפרלוקי חכמה דפנים דפנימיות י"ב גבורות והם ס' וכן (ב) עדי"ל בחילוניות. אלו שמתקום עשרה גבורות הם ס' גבורות בלחור וה' בפנים וביום ד' הם ד' וביום ה' ג' ביום ג' במלת באהבה יטין להמשיך עשרה גבורות דבינה ודעת ותג"ח והם כפילות מן לחור ופנים דפרלוקי חכמה דלחור דרחל לחור ופנים דפרלוקי בינה דלחור דרחל ולנסור אותו בי"א חיצות זכריות ט' ובמלות :

דברות וביארורים (ה) לא ביום א' : (ב) עדי"ל בחילוניות אלא שמתקום כ"ז כס י"ב וביום ג' עד חצותו כ"י חין לכלן קודם אלא שמתקום שש :

סידור תפלה להרשיש

אמ"כ יכוין להטלות הללם באימא שבסוף ב' נוק' לאה ורחל ולהטלותו עם הללם
 ראבא ע"ג רישא דז"א עם הרפ"ח עם נשמחו ונשמח היסוד דאריך וכו' עד
 ע"ס דא"ק וכו'.

יוד הי ויו הי
 יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
 יהוה יוד הא ואו הא
 י יה יהו יהוה

אהיה
 יהוה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

י יה יהו יהוה

י יה יהו יהוה

י יה יהו יהוה

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

י יה יהו יהוה

י יה יהו יהוה

י יה יהו יהוה

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

י יה יהו יהוה

אהיה יהוה אהיה יהוה

יהוה יהוה יהוה יהוה

י יה יהו יהוה

י יה יהו יהוה

אהיה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

יהוה

יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

היסוד שבה, והם ציון וירושלים כנוכר במ"א, ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה, ועדיין אין בהם רק אורות דאב"א.

ברם שלמה

בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה ועדיין אין בהם רק אורות דאב"א ומזדווגים שם פכ"פ ונותן בה החסדים דאימא שגם הם אינם רק הה"ג, מ"ה דב"ן מבחי' עצמו אלא שבערך הגבורות שלה נקרא חסדים ואז אלו החסדים נקרא רוחא דשרי בגווה כי אז הוא בסוד זיווג ממש וכו'. קודם כל צריך אתה לדעת שאלו המוחין דאימא שנכנסו בתוך הנוקבא הן הב' נקבות לאה ורחל, ואלו הנה"י דאימא היו מתפשטין בתוך כל אורך הז"א, ולאח ורחל ג"כ תופסין כל אורך הז"א, נמצא שהכתב"ד תג"ת דנה"י דאימא נכנסו בתוך לאה, והנה"י דנה"י דאימא נכנסו בתוך רחל, ועתה כדי שתוכל רחל להגסר צריך שתקבל ג"כ הארת המוחין דכתב"ד חג"ת דז"א, כמ"ש בסידור במלת באהבה וז"ל להמשיך לנוקבא הארת אחורי ה"ם עליונות חב"ד ח"ג דז"א וכזה הנערה באה אל פני המלך שננסרה ובאה לפני הז"א, וכן ז"ל הרש"ש בנה"ש דף נ"ט ע"ב [בנר"מ דף ל"ג ע"ב] ולפי שא"א לנסור את רחל לבא לפנים אם לא תקבל הארת ה' ראשונות דז"א, שהוא תשלום הנרנח"י, כי לא היה בה רק גפש נה"י דצלמי כל המוחין, וצריך שתקבל כל המוחין דאחור, לכן יכוין להמשיך הבינות וגבורות דכתב"ד חג"ת דצלמי כל המוחין, וכו' ועי"כ ננסרת.

ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה, וא"ת למה צריך להעלות אותם למעלה ולא יזדווגו במקומם, לזה כתב לפי שאין להם מוחין דפכ"פ כדי שיזדווגו כי אין להם רק מוחין ואורות דאב"א וא"א להזדווג במוחין דאב"א, לכן מעלים

של חלק היסוד עד היסוד וכללות המלכות ירדה עד המלכות שבה, עכ"ל.

והיסוד שבה נקרא בשם ציון והמלכות שבה נקראת בשם ירושלם, לפי שהמלכות היא יותר דין מן היסוד כמ"ש באר"ז נדף רצ"ו ע"ב] ציון וירושלם תרין דרגין אינון לעילא ותתא דא רחמי ודא דינא, וכמשה"ה ציון במשפט תפדה, וירושלם צדק ילין בה. וזהו מ"ש כאן והם ציון וירושלם כנוכר במ"א, והטעם ידוע לפי שהקל"י הם קרובים למלכות, ועוד שהה"ג שביסוד הם ממותקים יותר לפי שלקחה אותם ע"י אימא משא"כ הה"ג של העטרה שלה לקחה אותם ע"י ז"א שהם ה' דמים טהורים וה' דמים טמאים. ודבר זה מפורש באורך בפ"ג משער ל"ה וז"ל בקיצור בראש הפרק שם: ואמנם החיצונים הם יושבים תחת המלכות וקרובים אליה בסוד רגליה יורדות מות ואינן נאחזים בה אלא בסופה בתחתית וכו', ואלו הה"ג הם נשמרים ע"י אלו הב' חותמות א' הוא היסוד שבו ניתנין הה"ג, והב' הוא המלכות, והוא אותו הבשר המקיף מבוהין וכו'. ועוד לו שם בסוף הפרק: ואלו הב' בחי' הם ציון וירושלם, כי ציון הם השניים שלוקחם ע"י אימא ולכן ציון הוא רחמים וירושלם הוא דין, והם הראשונים שקיבלה ע"י ז"א וכו'. וקודם לזה כתב: וענין ב' צירין וב' דלתות וכו' הם סוד י' דמים שבאשה ה' טמאים וה' טהורים ואלו המנצפ"ך שלוקחת ע"י אימא הבינה הם ה' טהורים שהם הגבורות הממותקות אבל אותן שלקחה ע"י ז"א מתחילה הם דינין גמורים, עכ"ל.

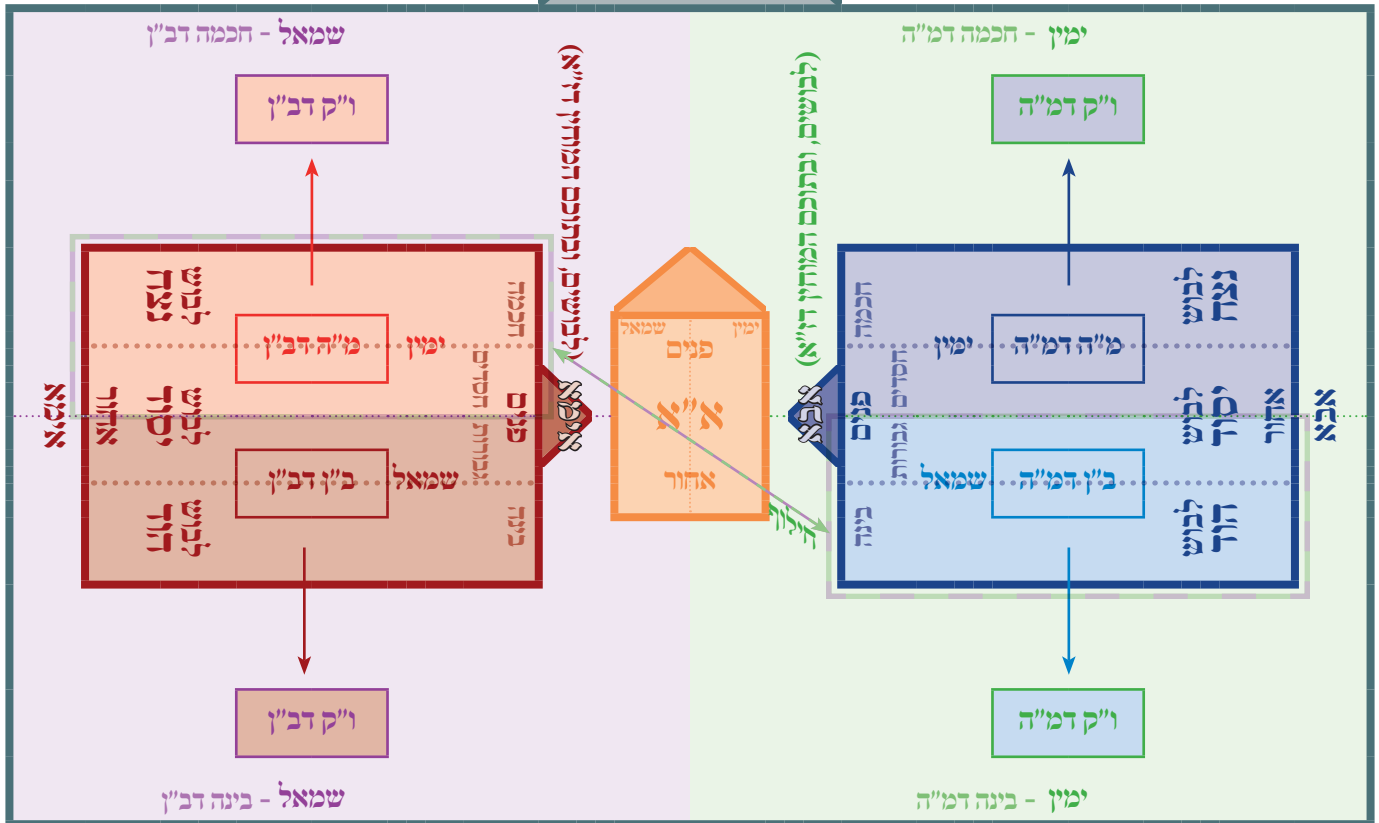
וכמ"ש עוד ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה

מקורות

ע"ה ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור הול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שע"ר ח"ב שאלה ק"כ.

יעקב (נבנה ממוחין דאבא)

ז"א - פנים

ז"א - אחור

(בנין אטב"ח)

נוק' (יעו"ר) - אחור (נבנית ממוחין דאימא)

נוק' - פנים

הערות

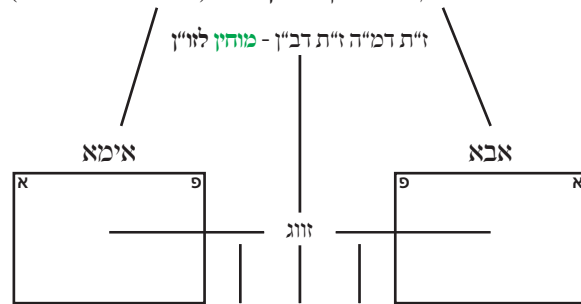
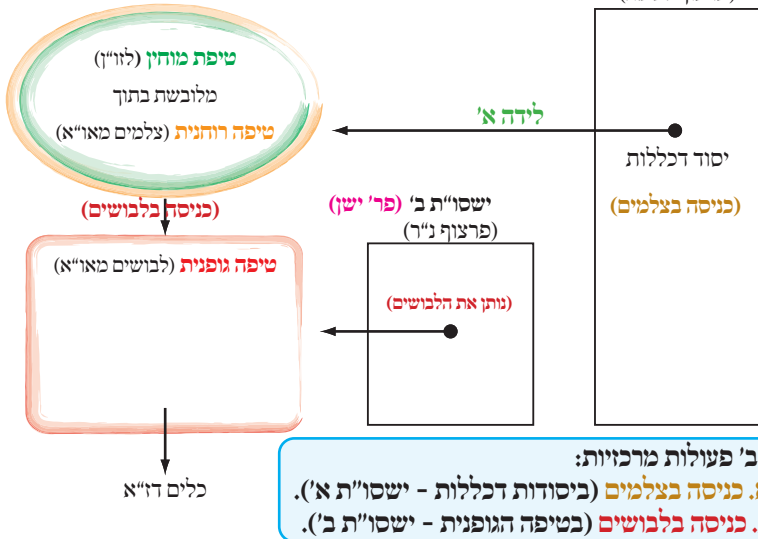
- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא בחציו הימני (פנים ואח) ואימא בחציו השמאלי (פנים ואח), כמו שני חצאי צילינדרים. לאחור החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הקטנה (יעו"ר) הנבנית באטב"ח ובנסירה, עומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל), בצד האחור של ז"א.
- * הנוק' הגדולה (יעו"ר - בשבתות וימים טובים), גם כן עומדת בצד האחור של ז"א (ע"י נה"ש דף ל"ג סע"א ד"ה ונהזור, שע"ר ח"ב ש' ש'), אבל נבנית ממ"ה וב"ן דב"ן, היינו ממוחין שמצד שמאל דז"א (ע"ה ח"א דף ק' ע"ד), המלוכשים בנה"י דאימא. לכן, לצורך כניסת המוחין בנוק' הגדולה, יש צורך בחילוף שני, לעומת הכניסה בז"א (ונוק' הקטנה) חילוף ראשון (או שלישי). יש לציין שבאטב"ח, היא תקבל רק ב"ן דב"ן, כי מ"ה דב"ן באבא.
- * יעקב נוסף, עומד בצד הפנים של ז"א, נבנה מיסוד דאבא (אח), במקביל לנוק'.
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, ותמיד הנוק' מקבלת את המוחין שלה בנה"י דאימא, והיא יעו"ר העומדת באחורי ז"א.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונות התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, למרות שחלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א - הרכבת כ"ל צמ"א

עץ חיים למוצאייהם

ע"י ע"ה ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב', פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'.
ע"ב ס"ג דא"ק / כתר עליון
כחב"ד דיבנה דמ"ה, וח"ב דב"ן - מוחין לאו"א (מפרישים טיפה רוחנית)

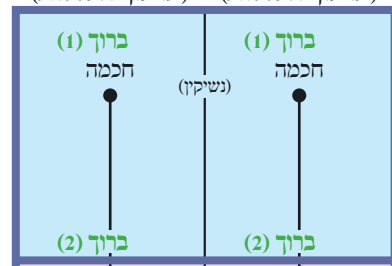
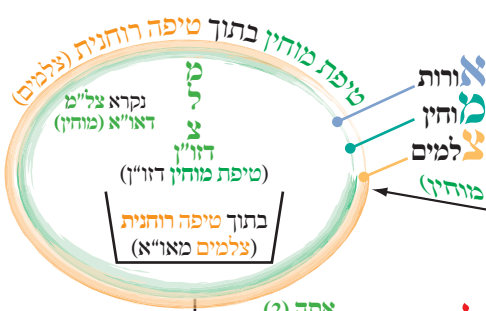
(כ) פרצוף הכללות דאו"א וישסו"ת (פר' חדש)
(פרצוף נשמה)

המשכת טיפת מוחין לזו"ן (אורות, מוחין)
טיפה רוחנית ממוחין דאו"א (צלמים לז"א)
טיפה גופנית מגוף דאו"א (לבושים לז"א)

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ה ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א. ע"ה ח"ב דף ח' ע"א פ"ג, דף י' ע"א פ"ד. שעה"כ דף מ' אע"ב. תו"ח ל' ע"ב. פת"ע ג' ע"א.

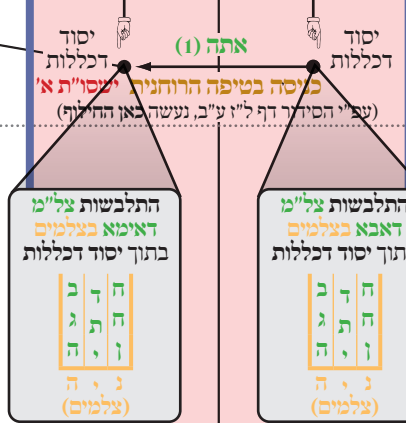
אבא ויש"ס (פרצוף הכללות)
אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

אבא ואימא (פר' נשמה) (פר' חדש)
חזה דכללות
ישסו"ת א' (פר' נשמה) (פר' חדש)
חזה
דישסו"ת א'

ישסו"ת ב' (פר' נ"ד - פר' ישן)
(מלביש ישסו"ת א' מהחזה)

* כך נראה בסידור, אך לפי הגהת השד"ח (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג') נראה שבקטנות לא שייך דין של פרצוף דכללות, וצ"ע.

כלים
הטיפה הגופנית (לבושים) נקראת ישסו"ת ב', על שם שבאה מיססו"ת ב' (פר' הנ"ר דיססו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה:
* זווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפה הגופנית).
* צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפה הגופנית לת"ת שלה).
* נה"י חדשים (החסרים לכחב"ד חג"ת של הטיפה הגופנית).
* השד"ח מקשר את החילוף לטיפה הגופנית, אך לכאורה על פי הסידור (ח"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפה הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלבשותם בטיפה הגופנית, וצ"ע.
* הצינון והנה"י החדשים נעשים גם כיש"ס (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב').
* שליש תחתון דת"ת דיססו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ז ע"ב אש"ל אות ב')

המלבישים מטבורא דא"א ולמטה דפרצופי חב"ד חגת"ם דפרצוף בינה דז"א שתיקונה ע"י ישסו"ת, ונה"י הפרטים דחב"ד חגת"ם דפרצוף חכמה דז"א שהמשכת מוחין שלו ותיקונו ע"י או"א עילאין, וגם נה"י הכוללים שהם מלבישים לפרצוף חב"ד חגת"ם בעוכי שוה בשוה, ובפרטות הם כולם באורך כל אחד י"ב פרצופים שהם חב"ד עתיק ונוק' וא"א ונוק' ותחתיהם חגת"ם או"א וישסו"ת ונה"י זו"ן ויעו"ר, זה בנצח וכן בהוד וכן ביסוד דפרצוף חכמה ודפרצוף בינה, וכן כתר הכללי דעוכי דפרצוף בינה ודחכמה, וכן י"ם דעוכי דפרצוף הכתר הכללי.

כתב"י הרש"ש זיע"א בסידור בהקדמת באהבה דר"ה ז"ל בקיצור הצריך לענינו, ואז המוחין דחכמות וחסדים דמוחין דקודם החילוף דב' צלמים המלוכשים עם כללות כלים דצלם דאבא וכו' מסתלקין מתוך גרתקן שהם הנה"י דיש"ם או דאבא ועומדים הם ונרתקן הנוכר לאור מקיף על גבי רישא דז"א, והם מ"ה וב"ן דמ"ה, ושמות המוחין שהביא הם הם מוחין דאבא של קודם החילוף המזכרים בדרושי ציצית שהם עסמ"ב שלמים חו"ב חו"ג דחכמה, ועסמ"ב חסדים ה"א אחרונה חו"ב חו"ג דבינה, וכן בחו"ב חו"ג דחו"ג כמבואר שם בדרוש ג'.

עוד כתב בהקדמה הנזכרת ז"ל בקיצור, ועתה מוחין דבינות וגבורות דב' צלמים הנזכרים דקודם החילוף המלוכשים* עתה בכלים וצלם דאימא שהם ב"ן ומ"ה דב"ן מלוכשים בפרצו' נה"י דבינה דתבונה וכו', להמשיכם בעשר ספירות דלאה ורחל, עכ"ל. והביא שמות קס"א קס"א קמ"ג קמ"ג קנ"א חו"ב חו"ג דחכמה כנו"ל חסר ה' אחרונה חו"ב חו"ג דבינה, וכן בחו"ב חו"ג דחו"ג כנו"ל בדרוש ג' דציצית כצלם דאימא של קודם החילוף.

הארה לחו"ג דאותה בחינה. הרי נשלמו ליתקן שרשי חו"ב חו"ג דכתר דאותה בחינה, דהיינו בלחש דשחרית חו"ב חו"ג דכתר דבינה, וחזרה חו"ב חו"ג דכתר דחכמה, ולחש וחזרה דמוסף חו"ב חו"ג דכתר* דכתר, ובברכת ש"ש נתקנים שאר הפרצופים דבינה ודחכמה ודכתר שהם חב"ד וז"ק שלהם כנוכר בסידור החול, כנ"ל להבין וא"ש את"ם.

והנה לפי הקדמה הנ"ל ולפי מ"ש הרש"ש זיע"א בספר נהר שלום (דף כ"ט ע"א וב') [בגד"מ דף ל"ז ע"ב] מפורש יוצא כי מה שאנחנו מכוונים בכל לילה ממ"ט ימי העומר הוא בירור חדש. ואעפ"י שכתב הרב בדרוש ב' מדרושי העומר כי מה שאנחנו מכוונים בעומר הוא להחזיר המוחין אשר נמשכו בליל א' דפסח ונסתלקו אחר יום א', כבר פירש הרש"ש זיע"א בנהר שלום (דף כ"ה ע"ג) [בגד"מ דף ל"ב ע"ג] ז"ל, הרי כי סיבת וכו' כי משנתבטלה אחיזתם בליל פסח לא היה אלא לפי שעה דרך נס וכו' אחר עבוד יום א' חזר הדבר לטבעו לבטל אחיזתם וכו' כשאר ימות השנה יעו"ש. הרי מבואר כי הבירור אשר נעשה בליל א' דפסח אינו נקרא בירור לגמרי כיון שהוא דרך נס ולא היה על ידינו וצריך לחזור ולהתברר על ידינו במ"ט ימי העומר. גם מנהר שלום (דף כ"ט ע"ב) [בגד"מ דף ל"ז ע"ב] מפורש שהחג"ת דחב"ד חגת"ם הנתקנים בג' שבועות הם צריכים בירור מחדש ואינם התפשטות המוחין מהמוחין שנמשכו לחב"ד דחב"ד חגת"ם בד' שבועות הראשונים, כי הם פרצופים שלמים ונקראים או"א וישסו"ת, והם מלבישים לחב"ד שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק' (שכבר נתקנו בד' שבועות הראשונים) מהגרזן עד הטבור, ובירורם ותיקונם הוא ע"י החב"ד הנזכרים. ומה שנשאר לנו לתקן ע"י לימוד ליל שבועות הוא נה"י הפרטים שהם זו"ן ויעו"ר

כ ד ע"ג

החית 123456789

כ"ד ע"ד

גם כהקדמת התקיעות כתב ז"ל בקיצור, לעורך הכלים דחב"ד דמ"ה וב"ן דמ"ה דז"א וכו' לעורך גם את המוחין דחכמות וחסדים העומדים על גבי רישא דז"א המלוכשים בצלם דאבא וכו' שכרים דתשר"ת להמשיך בג"ה דב' צלמי המוחין דמ"ה וב"ן דב"ן דאחור הנזכר דאו"א וכו' מלוכשים בהודות דאחור דאו"א וכו', תקיעה אחרונה דתשר"ת להמשיך חח"ן דארבעה צלמי המוחין דמ"ה דמ"ה ודב"ן דמ"ה דאחור ופנים מלוכשים בנצחים דאו"פ דאו"א לחח"ן וכו'.

ועינא דשפיר חזא שמלכד שהקדמת באהבה הפך דרוש ג' דציצית, אלא שגם עם הקדמת התקיעות בשכרים ותקיעה אחרונה קשה לזווגם. ולא עוד אלא שהקדמת התקיעות בעצמה בתחילה שכתב לעורך כלים דחב"ד דמ"ה וב"ן דמ"ה וכו' גם את המוחין דחכמות וחסדים העומדים על גבי רישא דז"א המלוכשים בצלם דאבא וכו'. שנמצא לפי"ז שצלם דאבא הוא מ"ה וב"ן דמ"ה, ובשכרים ותקיעה משמע שצלם דאבא הוא מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, וצלם דאימא ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן. גם בין לפי הקדמת באהבה ובין להקדמת השופר מפורש יוצא שהמוחין המתפשטים בלאה ורחל לצורך הנסירה הם מ"ה וב"ן דב"ן, והם דלא כסדר החול ששם צלם דאימא המתפשט בלאה ורחל לצורך הנסירה הוא ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן.

אברא יוכנו הדברים עם מ"ש הרב בעין חיים פרק ט' דשער כ' שער המוחין כפירוש שני [דף ק' סע"ג] ובהגהת השמ"ש זיע"א [אות ד' דף ק' ע"ב] שלצורך נסירת זו"ן הגדולים נכנסים בנוק' הודות דאו"א וחצאי יסודות שלהם דצד שמאל שהם מוחין דמ"ה וב"ן דב"ן יעו"ש.

והשתא אתי שפיר מ"ש בהקדמת באהבה שמות המוחין העומדין על ראש ז"א מ"ה וב"ן דמ"ה, ושמות המוחין הנכנסין בנוק' מ"ה וב"ן דב"ן. אמנם לפי פשט הגהת השמ"ש

משמע שהודות וחצאי יסודות דאו"א הם הנכנסים בנוק', ברם הכא בהקדמת באהבה גילה לנו שאין הדברים כפשטן, אלא שהמוחין של צד שמאל המתלבשים בהודות דאו"א עתה הם מתלבשים תוך נה"י דאימא כמו שהיו מתחילה קודם החילוף שהם מוחין דמ"ה וב"ן דב"ן מתלבשין תוך לאה ורחל, והמוחין שהיו בנצחים דאו"א ובחצי הימני דיסודות שלהם עומדים עם נה"י דאבא מקיפים על גבי רישא דז"א. אם כן מ"ש קודם החילוף, ר"ל קודם שנתחלפו פעם שניה. וכן ראיתי בכתב יד למהר"א משען זלה"ה שכן כתב שהבינות וגבורות דאו"א שהם מ"ה וב"ן דב"ן שהיו בהודות דאו"א מלוכשים בקו שמאל דז"א נסתלקו ונתלבשו בתוך נה"י דאימא כמו שהיו בתחילה קודם החילוף ונכנסו* תוך הנוק', וחכמות וחסדים דאו"א שהיו בתוך קו ימין דז"א חזרו להתלבש תוך צלם דאבא ועמדו בסוד אור מקיף על גבי רישא דז"א והם מ"ה וב"ן דמ"ה. אמנם מה שהביא הכרח שאין לומר חילוף כללי דאו"א מכוונת העומר ומק"ש שעל המטה, נלע"ד דא"צ, כי ממקומו מוכרע כמ"ש בסידור בשכרים וכו' שמפורש יוצא שצלם דאבא אחר החילוף מ"ה דמ"ה ודב"ן, ודאימא ב"ן דמ"ה ודב"ן, שהוא חילוף פרטי. וז"ל הרב בדרוש ח' דר"ה, גם בזה תבין מ"ש כי אברהם וכו' אבל נסתלק מתוכו ונשאר הוא לכדו בסוד אור מקיף על רישא דז"א מה שאין כן ביצחק שהוא קו שמאל בינה ועיטרא דגבורות אשר נשארו מלוכשים תוך נה"י דאימא הנקראת נהר. מכל הני מלי משמע שהמוחין שהיו בקו ימין עומדין לאור מקיף, והמוחין שהיו בקו שמאל נכנסין בנוק' עם כל הנה"י. ומזה חיליה וראיתו דהרש"ש ז"ל זיע"א. ועיין יפה שעה (דף רי"ד ורט"ו) [בגדפס בסוף שער הכוונות דף כ"א ע"ב].

ועוד יש לי להביא ראיה שכן כונת הרש"ש ז"ל שכתב שם וז"ל: ואז מסתלקין מתוך נרתקן

כ"ה ע

סידור תפלה להרש"ש

דאחור דאחור דפנימיות לפודות
דאו"א ומסס להמשיכס לבג"ה דז"א
דאחור דאחור דפנימיות ומפרק
אחרון שבסס שנאפסט בבוד דז"א
יכוין לתקן ולהמשיך מוח בינה לבינה
דאחור דנוק' וגס מוח הגבור'
לת"י דרעס דאחור דנוק'.

שברים דאשר"ס

יכוין להמשיך בג"ה ודמ"י דגבו' דב' ללמים

אֱתֵיָה אֱתֵיָה אֱתֵיָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱתֵיָה אֱתֵיָה אֱתֵיָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱתֵיָה אֱתֵיָה אֱתֵיָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה

ג' כלי בינה

אלף אלף הא אלף הא יוד אלף הא יוד הא

אלף הא יוד הא

א ה י ה

ג' כלי גבורה

י ה

אלף אלף למד אלף למד הי אלף למד

חי יוד אלף למד הי יוד סס

י ה ו ה

ג' כלי סוד

א ד נ י

ה צבאו צבאות

א ו ת

מסוד דז"א יכוין להמשיך ולתקן בינה ודעס

דאחור דפנימיות דנוק'.

תרועה דאשר"ס א'

יכוין לסלק את המוחין דת"י דגבו'
המלוכסים בצודות דאו"א שבגב"ה
דז"א ולהעלותם ע"ג רישא דז"א :
ויכוין לחבר המוחין דת"י דגבורה
דאבא עס דמ"י דחסדים ולהלביש'
ביסוד דאבא ודמ"י דגבורה דאימא
יכוין לחברם עס דמ"י דחסדים
ולהבישם ביסוד דאימא שע"ג רישא
דז"א. וגס להלביש חמ"ן דאו"א
בחמ"ן דללח דאו"א.

אֱתֵיָה אֱתֵיָה

יְהוָה יְהוָה

אֱתֵיָה אֱתֵיָה

יְהוָה יְהוָה

אֱתֵיָה אֱתֵיָה אֱתֵיָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה

להעלותם ע"ג רישא דז"א ביסודות
דאו"א וכל זה הבחיכות דהתלבשות
המוחין הגז' לא שייך אלא במוחין'
דאחור דאחור משא"כ במוחין
דפנים :

ג' כלי דעס
יוד תה וו תה
יוד יוד תה יוד תה
וו יוד תה וו תה
יוד יוד תה יוד תה וואו
יוד תה וואו תה

שברים דתשר"ת ראשון

Handwritten notes in blue ink:
ג' - א' - ז'
א' - ז' - א'

לסלק דת"י לגבורות מכלי יסודס לח' לח' לפנימיות לחו"א

ויכוין להמשיך בג"ה ודת"י לגבו' דב' נלמיס דמ"ה וז"ן זכ"ן לח' לח' לפנימיות שכל
רישא דז"א, ולהלביקס בהודות לחו"א, ומשס להמשיקס לבג"ה דז"א לח' לח' לפנימיות,
ומפרק אחרון שבהס שנתפשט בהוד דז"א, יכוין לתקן ולהמשיך מוח בינה לבניה לח' לח' לנוק' וגס
מוח גבו' דדעת לדת"י דדעת לח' לח' לנוק'.

Handwritten notes:
בפנימיות
בג"ה

לח' לח' לפנימיות	לח' לח' לפנימיות
אהיה	אהיה
יהוה	יהוה

Handwritten notes in blue ink:
ג' - א' - ז'
א' - ז' - א'
(e: a) ie
e (a) ie

ג' כלי בינה דז"א

אלף, אלף -וא, אלף -וא יוד
 אלף -וא יוד -וא
 אלף -וא יוד -וא
 א-ו-י

אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה

ג' כלי גבורה דז"א

אלף, אלף למד, אלף למד הי,
 אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד ממ
 א-ו-י

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

ג' כלי סוד דז"א

א-ו-י
 א-ו-י
 א-ו-י

פ"ז.

אדם רוכב על הכסא. אולי כך פירושה. שהחכמות דאו"א מתלבשים בז"א דאו"א, דהיינו בט' ספירותיו הראשונים, והבינות דשניהם מתלבשים במל' דז"א דשניהם, והם אדם שהוא כ"ח וכ"ז אותיות הרוכב על הכסא שהוא פו"א דמל' דז"א דשניהם הנז'. (ולחוסר ידיעתי לא הבנתי אחורי הכ"ח וכ"ז אותיות איזה בחי' הם. וא"ת שנכללו עם הפנים שהם בחי' האדם הרוכב א"כ גם במלכיות לא יהיו נחשבים האחורי שלהם, ולא משכחת לה בחי' כסא ורגלים. וכן פו"א דמל' דחו"ב דאו"א לא נזכרו בנתינת המו'). ונמצא שהמו' דמצד הבינות דאו"א שייכים למלכיות דז"א. ולכן הארת הבו"ג הולכין לאחורי ז"א להגדיל מעט את הנוק' שלו שהיא הספי' הי' דז"א, ואח"כ יוצאים ונכנסים עצמותם בה להגדילה. וזה בין בי"ס דז"א דאבא ובין דאי'. ואז יהיו בינות דאו"א אדם הרוכב על הכסא, שהם המלכיות. אבל אם כל הז"ת דאו"א יש בהם רק בחי' אחת, שהז"א בכללו אותיות והמל' שהיא קצה השביעי בכללה מספר דז"א, א"כ החוה"ס צריכים להיות חלק כל הו"ק, והארת ועצמות הבו"ג צריכים היו ללכת לקצה הז'. ומזה נראה שהמלך הז' יש לו לבדו בחי' כפ"ע גם באותיות וגם בחשבון, ואינו שייך לז"א. ועי' ש"ש ז"ל איך הוא נתינת המו' למלך הז' ע"ש.

שם. כשנכנסים וכו'. לקו"ד שכפי המבואר בהגה' השמ"ש זיע"א בפ"ט

דש"כ אפ' שפי' הדברים כאן הם כך. כשנכנסין מו' דאו"א הכוללים בז"א דאצי', הנה אבא יש לו חו"ב וחו"ג, דהיינו מ"ה דמ"ה חכמות וחס' וב"ן דמ"ה בו"ג. וכנגדם באי' חוה"ס מ"ה דב"ן וכו"ג ב"ן דב"ן. וכשנכנסין בז"א אז אבא חוה"ס שבו שהם מ"ה דמ"ה, מצטרפין עם חכמות וחס' דאי' שהם מ"ה דב"ן. מתלבשין בנה"י שלו. חוה"ס שלו בנצח וחצי יסוד הימיני, וחוה"ס דאי' בהוד וחצי יסוד השמאלי.

וכו"ג שלו שהם ב"ן דמ"ה מצטרפין עם בו"ג דאי' שהם ב"ן דב"ן שלה בנה"י שלה. בו"ג דאבא בנצח וחצי יסוד הימיני שלה, וכו"ג שלה בהוד וחצי יסוד השמאלי שלה. ואז או"א כלולים כ"א מ"ה וב"ן. אבא מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, ואי' ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן. כי קודם לכן היה אבא כולו מ"ה דהיינו מ"ה וב"ן דמ"ה, ואי' כולה ב"ן דהיינו מ"ה וב"ן דב"ן. ועתה שנתחלפו ונמזגו כנ"ל, לכן בהכנסם תוך ז"א שהוא כלול מ"ה וב"ן דמ"ה שהם ו"ק דמ"ה, מ"ה דמ"ה בימינו מצד פנים וב"ן דמ"ה ג"כ בימינו מצד אחורי. וממ"ה וב"ן דב"ן שהם ו"ק דב"ן, מ"ה דב"ן בשמאלו מצד פני' וב"ן דב"ן בשמאלו מצד אחורי. נמצא כי חלק חוה"ס דאבא שהם מ"ה דמ"ה המלוכשים בימין דצלם דאבא, ניתנין אל הזכר מ"ה שבז"א פני' דימין. וכן חלק חוה"ס דאי' המלוכשים בימין דצלם דאי' שלאחר החילוף שגם הם בחי' מ"ה דהיינו ב"ן דמ"ה כנז', ניתנין לאחורי דימין דז"א. אך בו"ג דאבא שלאחר החילוף, דהיינו מ"ה דב"ן המלוכשים בשמאל דצלם דאבא וכו"ג דאי' דהיינו ב"ן דב"ן המלוכשים בשמאל דצלם דאי', ניתנין לצד הנוק' שבז"א הנק' מל' שבגופו עצמו שהיא ו"ק דב"ן. מ"ה דב"ן שבשמאל דאבא שלאחר החילוף לפנים דשמאל דז"א דהיינו למ"ה דו"ק דב"ן. וב"ן דב"ן שבשמאל דאי' לאחורי דשמאל דז"א דהיינו לב"ן דו"ק דב"ן. ועכשו יהיה צלם דאבא דאחר החילוף בפני' דז"א, ימין בימין ושמאל בשמאל. וצלם דאי' דאחר החילוף באחורי דז"א, ימין בימין ושמאל בשמאל. ונמצא שהמ"ה וב"ן דמ"ה, שהם מו' דאבא דקודם החילוף, בו"ק דמ"ה דז"א שהם בימין פני' ואחורי. ומ"ה וב"ן דב"ן שהם מו' דאי' דקודם החילוף, בו"ק דב"ן דז"א שהם בשמאל פו"א. ואחר שאלו הו"ק דמ"ה דו"ק דב"ן דז"א ינקו והגדילו, אז יצאו הארת המלכיות, שהם המס' של המו' מצד הב' ב"י וב' גבור' של קודם החילוף המלוכשים בנה"י דאי' שבאחורי ימין ושמאל דז"א, והם ב"ז דמ"ה וב"ז דב"ן.

מתחברים לפר' אחד במקומם. ועי' מב"ש ד"מ
ושי"ט פ"ד.

שם. ג' כלי התכונה וכו'. אולי כנגד ג'
הצלמים, נז' בפסוק שהביא רז"ל ג"פ
אהי'.

שם. כלל א'. במו' דאו"א וכו'. אפ"ל ע"פ
משרז"ל בשה"כ דרושי יזה"כ דרו'
ב' שהכל היוצא מפה דא"א יורד ונמשך דרך
הדיקנא והוא בסוד או"מ לאו"א והוא מזון
לג"ר שלהם ע"ש עוד. ולזה מתכוין רז"ל כאן
שבמו' דאו"א, הוא הג"ר שלהם, יש להם מקי',
ושם במו' הנז' מאירים י"ג ת"ד דא"א, כלו'
שעל ידם נמשך או"מ הנז' והם מאירים לג"ר
מהאזה"מ הנז' וא"ש את"ם.

שם. ובחוטם דא"א וכו'. עי' בשרוה"ק דמ"ו
סוע"ב (יחוד י"ז) ד"ה גם דע כי
ההא ראשונה וכו' ע"ש.

פ"ט.

(דע"ד ע"ב) כדמיון התבו'. עי' בל"י ז"ל
מה שהצ"ע. ואפ"ל
שנו' שבתחי' לוקח ז"א הכל לו"ק דמ"ה ולו"ק
דב"ן שלו שהוא מל' שבגופו, ואח"כ יוצאין
הבו"ג לעטרת יסודו דמ"ה וב"ן, וא"כ שפיר
קא' כדמיון התבו' המתלבשת בסוד מו' אל
ז"א, שר"ל מ"ה וב"ן דז"א.

שם. אלא שאין זה רק וכו'. לא הכנתי למה
נקט ל' שלילה ואולי לאפוקי פרטות
הו"ק. ומתו"ח זיע"א דק"ה ע"כ לכאו' לא
משמע כן.

שם. וכעד"ז מפר' זה לפר' אחר. נראה פשוט
פירושו, שגם מפר' לפר' יורדין
המו' ממל' דפר' העליון לכתר דפר' התחתון,
ואח"כ מכתר דאותו פר' לחכמה שלו ומחכמה
וכו', וכמו ד' כריעות וזקיפות דעמידה וכנז'
בנה"ש בסוף הק' רחזה"נ ע"ש. ועי' תו"ח ק"ה
ב' הנז'.

יוצאים לאחו' ז"א להגדיל הנוק' דז"א שהיא
נפרדת ממנו, דהיינו עטרת היסוד דו"ק דמ"ה
דז"א ועטרת היסוד דו"ק דב"ן שלו. ונגדלת גם
היא מעט. ב"ן דמ"ה מגדיל מל' דמ"ה, וב"ן
דב"ן מגדיל מלכות דב"ן. או הכונה שיוצאים
הארת המ' מצד הבו"ג של אחר החילוף
המלוכשים בשמאל דצלמי או"א שבאחו' ופני'
דשמאל דז"א, והם מ"ה וב"ן דב"ן, ומגדילים
אחו"פ דעטרת היסוד דו"ק דב"ן דז"א. מ"ה
דב"ן מגדיל הפני', וב"ן דב"ן מגדיל האחו'.
ואח"כ מסתלקים ובאים עצמות המו' דבו"ג,
אותם שבתחי' יצא הארתם ועכשיו עצמותם,
ונכנסין תוך הנוק' הנז'. דהיינו עטרת היסודות
דמ"ה וב"ן, או עטרת היסוד דב"ן. וזה תלוי
לפי הב' פי' הנז' בפ"ט דש"כ כמ"ש השמ"ש
זיע"א שם. ועי' שפ"א ותו"ח קכ"ב והשמ"ש
זיע"א לעי' פ"ו אות ב'.

שם. חילוק ה'. כי באו"א לעולם יש חיבוק.
אפ"ל הכונה שתמיד הם בגד' ב',
חג"ת, הנק' חיבוק, ועי' אש"ל ז"ל ד"ו ע"א
אות ה'. וא"ש את"ם.

פ"ח.

ויש בזה ב' פנים וכו'. לק' שי"ז פ"ב מבואר
שבין בעי' א' ובין בעי' ב' מתכללים
או"א וישסו"ת מחמת בקיעת יסוד דעתי'. וכאן
מלמדנו החילוק שבין ב' ההתכללות, אע"פ
שהגורם הוא א'. ולא נתן רז"ל טעם להשינוי
הזה ולמה לא היה בהיפך והיע"א. ומשרז"ל
ובתוכם נכללו חג"ת נה"י וכו' וכו', פשט
הלשון נראה שחוזר על עי' הא' הסמוך לו. ועי'
השמ"ש זיע"א בפ"ב דשי"ז ד"ה צ"ע מאי
טעמא וכו'. ולפי מ"ש ז"ל שם, אולי נוכל לו'
שלשון רז"ל כאן חוזר על ב' הפנים. ועי' ג"כ
מ"ש הריפ"ש ז"ל שם סוד"ה ונחזור לענין וכו'
ע"ש.

שם. נמצא כי ז"א כתכונה וכו'. יתכן הכונה
לאפוקי משמועה האחרת שהם

ועוד כיון שהז"א יבן וגסתלקו מהוכו המוחין
איך לפטר שומטבו ציוס צי על ידו לנוקי אפילו
קודם תקימת סופר היע"א :

תשובה הרב צהבי"ו מדבר על צהיגת מוחק
דפנימיות ט"ס צהס די צהיגות

אהי ופניס דאהי ואו"פ דפניס דפנימיות. ואהי
דאהי הנהקן ציוס ראשון דר"ה צהפלה צהיבת
צהבבה נסתלקין סני ללמוס דאו"א דאהי דאהי
מהוק הז"א ולנס דאצא נבאר צסוד מקיף ע"ג
רישא דז"א ולנס דאימא נכנס ע"י אימא צלחה
ורחל וצבופר דיוס אי נהקן אהי דפניס דפנימיות
דאהר שנכנסו המוחין ע"י הסופר צז"א אהר
התר"ה מכוניס להמשיך ששה גבורות ושלכ
דאהי דפניס נכתר דרחל וזה ע"י הז"א ציוס
צהפלה זילת כהיליגות נהקן פניס דאהי
דפנימיות ואהר שנמטבו המוחין צז"א אז הז"א
ממשיך ע"י ששה גבורות ושלכ דפניס דאהי
דפנימיות לכתר דהגז ובעד"ו צשופר דיוס צי
זולת כהיליגות נהקן פניס דפניס דפנימיות
ואהר שנמטבו המוחין צז"א אז נמשך ע"י ז"א
ששה גבורות ושלכ דפניס דפניס דפנימיות
לכתר דרחל וע"ו הוא שכי הרב שציוס אי קודם
הסופר נמשך נוקי ע"י אימא ואהר הסופר
דיוס אי ואילך כל צהיגות הפנימיות ניתן לרחג
ע"י ז"א אצל צהילי"ו ציוס צי צהפלה הוא נכנס
צלחה ורחל ע"י אימא ע"ד הפנימיות צהפלה
דיוס אי כלל הטילה מדברי הרב צהבי"ו מייירי
צהיגות פרטי הפנימיות וכיוולא צזה מלינו לחרב
זמרת הארץ (ד"י"צ סע"צ) שעל מ"ש צהבי"ו
דגליל צי טוליס לעיטרה דגצורה דדעת דנוקי
כהצ שזה מייירי צפנימיות העולמות לפי הטעם
שציתן הרב צהבי"ו שנראה להדיח דאייירי
צפרליפוס וצטולמות שנחקנו ציוס אי אצל
צהיליגות העולמות כל עליות הנוקי הוי דומיא
דיוס אי המש עכ"ל וכצ"ד צספר עלי נהר
(ד"י"צ ע"ד אות ה) יכו"ש וכו"ש :

ש **שאלה** כהוב צהבי"ו (דל"א ע"צ) וז"ל
וע"י העלאת מ"ן אלו וכי

ונעשה פרלוף שלם ד"ים ועומדת עמו אצ"א מן
החזה שצו ולמטה וכצניון הזה נעשה ע"י
הפלת דורמיטא על ז"א ע"כ הקושיא מצולחת
דנעולס לא מלינו צניון הנוקי ע"י הפלת

הדורמיטא אלא כל הצניון דאצ"א קודם
הדורמיטא ונמשך הארת המוחין ע"י ז"א לרחל
דרך נקצ החזה מהאחי מ"ש הרב צכ"מ וסוד
הפלת דורמיטא על ז"א הוא לעניון עשיות
הנסירה וכבר הקשה בן ציפה שעה לשכ"ו
(ד"כ ע"ד אות ד) וכניחה צל"ע כוע"ש ועיין
צבנון ששון לשכ"ו (דק"ו ע"ג אות כ) שכהי
צלכון שכ"ו כנזי כזו גלא יפלו כמה קושיות
יעו"כ צ אך בדבר קשה שאין נראה שכלשון
מיטבה והקושיא צמקומה היע"א :

תשובה עיין צבכר שלום (דל"ג ע"א) ד"ה
ונחזור לעניין וכי ונמלא שלריך

לכוין לבנות כל פרלופי הנוקי מאל עליון ואילך
ציוס אי כמו צחול וע"ו הצניון ד"ים דנוקי
צחוסף צכל ספירה טי ספירות החסרים לה
ונכשית פרלוף גמור כי ככתר דנוקי כנסר ציוס
אי הוא שכיב עומד אחורי חלי כהתחון דה"ת
דז"א וטתה נעשה פרלוף ונחפשו עד למטה
וכע"ד כל כ"ים עכ"ל נמלא מה שנהקנת ע"י
ז"א מהאירוי ונעשית פרלוף שלם אצ"א מהחזה
ולמטה היינו שנעשית י"ם כי מקודם כיתה טי
נקודות וכל נקודה נעשית ספירה אחת אצל
עוד יש תיקון ע"י הפלת הדורמיטא והנסירה
ככל ספירה נעשית פרלוף ונחפשו עד למטה
וא"כ הטשר ספירות יכויו ע"י הדורמיטא
והנסירה עשרה פרלופים כל פרלוף י"ם מכה"ג
שד"ה נר"ו :

שא **שאלה** כחוב צסידור דר"ה (ד"י"ט
ע"צ) להפלות את נקודת

המלכות שהיא אדני והס יוד מלכויות ד"ים
דח"צ דרחל וכל היכלי צ"ע מהיכל ק"ק
דצריחה למלכות שהיא כי אחרונה שתחת כיסוד
דח"צ דז"א דאל"י ט"כ ל"ל מכו ציאור ח"צ
דז"א וח"צ דנוקי כנזי אס הוא להש וחזרה
למה צעמוד אי כי לכחצ"ד חג"ת דחכמה דציוס
דיעו"ר ולא כי דח"צ והרב פצה עינים (דל"ג
ע"ד) עמד ע"ו וכי דמ"ש לעיל דחכמה דציוס
הוא ט"ס ול"ל דחכמה וציוס וכיונו ח"צ
דפרלוף ציוס דלחש או דפרלוף חכמה דחזרה
ולכויות שאין כונס צצרכת מגן אצרכס נרמ
כאן ציוס וכי וצזה נישא מ"ש לקמן צחקיסת
הנוקי להפלות וכי דח"צ דרחל וכי ע"כ !

תשובה

יב. מע"א דף קל"ב ע"ב

שואל: במילת "ברוך" דוחים את הו"ק דחכמה דכתר לחג"ת נה"י, ואילו במילת "אחד" לכאורה משמע עפ"י הסדור ונה"ש דף מ"ו שמכניסים ו"ק דחו"ב חו"ג דכתר. והרי מדברי שעה"ב משמע שמה שנכנס במילת "אחד" לג"ר, ידחה במילת "ברוך" לו"ק. וא"כ נצטרך להכניס ב"אחד" רק ו"ק דחכמה דכתר, או שנדחה ב"ברוך" ו"ק דחו"ב חו"ג דכתר.

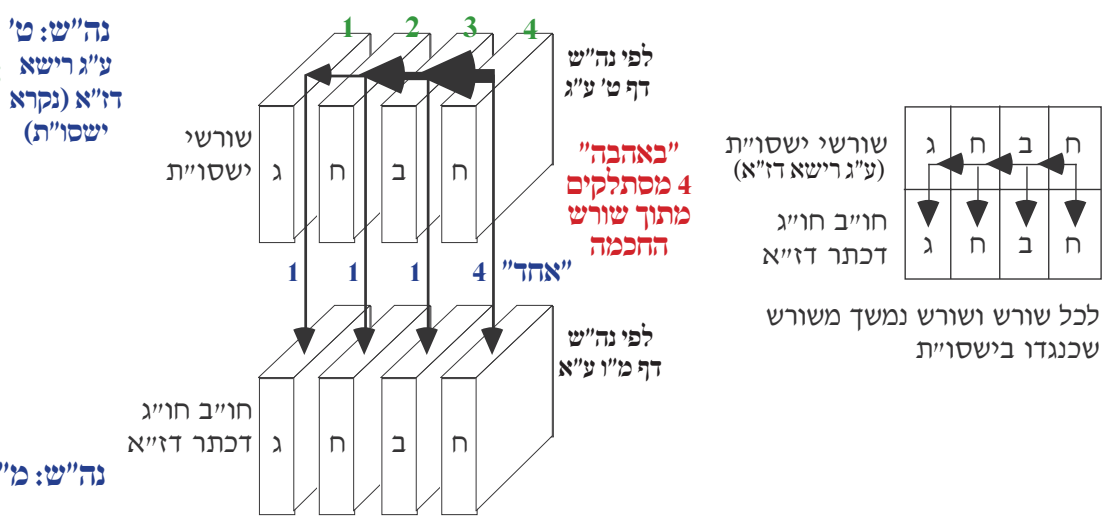
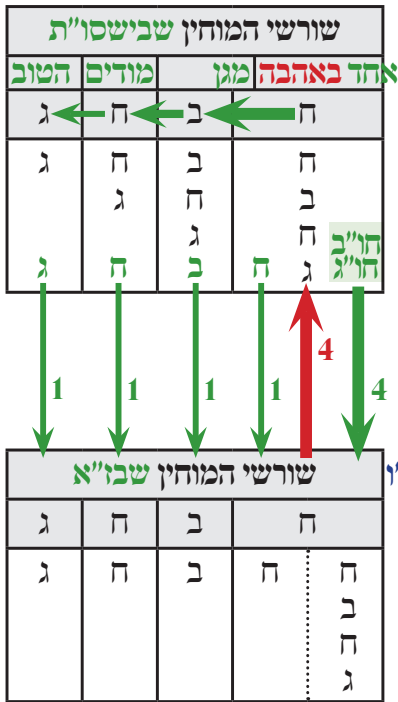
מתרין: גם במילת "אחד" מכניסים לחכמה דכתר בלבד, ומה שכתב בסדור חו"ב חו"ג דכתר, כוונתו חו"ב חו"ג דחכמה דכתר (לא כתירון השד"ה שמסיב את הכתובת לקשע"ה וכו'). ומדוע א"כ לא כתובה המילה "חכמה"? הרש"ש קיצר בדבריו, ומ"ש כתר, להוציא מטעות שהכוונה לחב"ד הכוללים. לכן הדגיש כתר, וברור מאליו שעוסקים רק בחכמה דכתר עד "מזן אברהם".

מביא בשם ת"ח (הוא ר' אליהו משען הנ"ל, מ"עלי נהר") שאמר שבק"ש המשכת המוחין לחו"ב חו"ג דכתר. ומקשה עליו הרי בק"ש הבאנו ו"ק דגדלות דאימא, וב"אלוקי..." הבאנו ג"ר דאימא. א"כ בהכרח הג"ר מתיחסים לו"ק דק"ש. הג"ר הם דחכמה, ולכן הו"ק דק"ש הם בהכרח דחכמה בלבד.

יג. ענ"ה דף מה' ע"א: המוחין של שאר השורשים באים משורש החכמה, עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג הנ"ל. ולכן במילת "אחד" הכניסה היא לחכמה דכתר בלבד.

מקשה: מהסדור ("אחד", דף מ' רע"ב) נראה שהבינה וחו"ג נמשכו ישירות מישסו"ת ולא עברו דרך החכמה דכתר (נה"ש דף ט' סע"ג). הגהת השד"ה (ענ"ה דף צ"ה ע"ב אות כ"ב, דף מ"ח רע"א אות פ"ה): יש לקיים את נה"ש (דף ט' ע"ג) בשורשים שבישסו"ת, ששם שורש החכמה מעביר לשורש הבינה וחו"ג. אך בכניסתם בשורשי המוחין דז"א, כל אחד מקבל ישירות משורשו שבאימא.

ומה שמצינו שמוחין דחכמה דכתר מתפרטים בברכת אבות לחו"ב חו"ג (במילת "האל, הגדול הגיבור והנורא, באהבה"), זה מצד שבחכמה נשרשים שאר המוחין, ואז אין העברה ישירה מחכמה לבינה וחו"ג דז"א.

יד. אוצרות חיים דף ל"ז אש"ל אות ו': עפ"י שעה"כ דף ל"ח ע"א, כל העמידה עוסקת בחו"ב חו"ג שבכתר, ורק בשים שלום יש המשכה לחב"ד וו"ק. ושם יש שלושה יחודים בסוד נ"ר. יחוד ראשון, הוי"ה אהי"ה, שם אנחנו מכוונים על הורדה לשורשי המוחין שבכתר ע"י ד' כריעות וזקיפות. ובלשון הרב "ולהוריד משורשי הד' מוחין אשר בכתר ממש". ביחוד השני, הוי"ה אלקי"ם, להוריד לחב"ד דז"א. א"כ מה הכוונה להוריד משורשי הד' מוחין, אם תאמר מכתר דז"א לחב"ד, הרי זה נעשה ביחוד השני. מכאן מוכיח השד"ה שהשורשים הם דכתר דנה"י דישסו"ת שהם שורשים לשורשי המוחין דכתר דז"א. ומהם אנו ממישיכים ביחוד הראשון (ע"י כריעות וזקיפות) לכתר דז"א.

טז. שע"ר ח"ב שאלה קמ"ב: מתלבט מהיכן נמשכים בינה וחו"ג דכתר, האם מחכמה דכתר בתוך ז"א, או מע"ג רישא דז"א, ישירות לבינה וחו"ג. ומבאר שיש לקיים את נה"ש דף ט' ע"ג בשורשים שבישסו"ת הנמצאים ע"ג רישא דז"א. אך ההמשכה לבינה וחו"ג דכתר דז"א היא ישירה מאימא, עפ"י הגהת השד"ה הנז' בענ"ה.

צבוב וכו' והוא הנכון אמנם ל"ל וכו' שהארת
 החצ"ד היא היורדת מהצניע לח"ת ומח"ת
 למלכות לא החצ"ד עלתה עכד"ק ומ"מ כחן
 שצבדורים שצידונו לא נמלא סדר זה אין
 לשנות בסידורים אבל יביח סדר זה יחליו
 בכלל בהמשכה עד שתגיע בהארה למלכות
 וכו' ע"ל :

קמ"ב) שאלה כחוצ בהקדמת רחבי"כ
 [ד"ס ע"ג] וז"ל באופן
 כי טיקר כל הטורה הוא לתקן מוח החכמה
 לאט לאט צפרטות ואחר שנתקנו הדו"ג שבו אז
 אח"כ ממנו מתפשטים הארת כל המוחין בכללות
 לדבר ונוקי דמיה צינה ודחוי"ג ונתקנים גם
 הם כפי שיטור הנתקן צדו"ג דחכמה וכו' הוא
 כמו סדר תיקון ד' עולמות אצ"ט אין נתקנו
 ונתחמו זמ"ז וכו' כמבואר כ"ז צ"י הכונות
 צבונה ד' כריכות וד' זקופות עכד"ק לפ"י
 לדין להבין מ"ש צבדור צכריעות חקיפות
 דמגן אברהם להמשיך ו"ק או ג"ר דצינה דכח
 וכן צמדים ו"ק וג"ר דחסדים דדעת דכח
 וכן צבטוב שגן ו"ק וג"ר דגבורות דדעת דכח
 וצבולס כחוצ להמשיך לז"ל המשכה זו מהיבין?
 אם היא מחכמה דכח לצינה ודחוי"ג דכח
 כמ"ש בהקדמה כנ"ז או נאמר שמתקרא נתקן
 מוח החכמה וכו' השאר כלולים צו אבל כשנמשכו
 ועמדו ע"ג רישא דז"ל נתפשטו זמ"ז ועמדו
 ע"ג ראשו כל אחד צפ"ט ואח"כ צכריעות וזקופות
 ממשיכין מכם אחת לאחת כי מ"ש צבדור
 להמשיך מזה אין ככרע כ"כ כו"ט ע"ל :

תשובה צחינה באהבה עולים רפ"ח
 דא"פ דפנים עד ע"צ ס"ג דא"ק
 ונתקנים ואח"כ יורדין כמוחין דפנים כולם
 ונתנים לחכמה דכח וכבר נתקן מוח חכמה
 דכח ומתפשט צנוקי צחינות בל"ך עוזר וכו'
 אח"כ מסתלקין כמוחין מהוך כנוקי ועומדים
 ע"ג רישא דז"ל, וצכריעות אי ממשיכין ו"ק דאחי
 דאחי ואחי דפנים דחכמה דכח לחצ"ד חג"ת
 דז"ל, וכחכמה נוהגת שאר כמוחין דכח לצינה,
 ותקף נמשך ג"כ ו"ק דאחי דאחי ואחי דפנים דצינה
 דכח לחצ"ד חג"ת דז"ל, וכעד"ז בהשלים חרי"ב
 דכח צכריעות חקיפות דמגן אברהם וכחכמה
 היא נע"ג רישא דז"ל לגופא דז"ל אבל כולם

היו כלולים בחכמה, וכחכמה נתנה לצינה שאלות
 כמוחין, וכעד"ז צמודים כפושב נותנת כמוחין
 לחסדים דדעת דכח וממשיכים צז"ל ע"י
 צכריעות וזקופות וכחכמה מחסדים דדעת
 דכח ע"ג רישא דז"ל, וכעד"ז צכטוב שגן
 כמוחין דגבורות דדעת דכח נמשך מספחים
 דדעת דכח, ונתשכין צז"ל ע"י צכריעות
 וזקופות, וכחכמה מגבורות דדעת דכח
 ע"ג רישא דז"ל כי כולם היו כלולים בחכמה
 ע"ג רישא דז"ל וזה נותן לזה נמלא שחכמה
 היא מחכמה דכח כמ"ש בהקדמת רחבי"כ אבל
 היא נע"ג רישא דז"ל שהוא מחרי"ב חרי"ג דכח
 דחרי"ב דכ"י דישכרית ונתשכין ע"י חכמה
 הנק' אימא לחרי"ב חרי"ג דכח דחרי"ב חג"י
 דצינה דז"ל ועיון מ"ש צזה צכשמות על"י נכר
 [ד"ג ע"ב] וכו' ע"ל מהר"ב שד"כ יל"י :

ועיין ג"כ להרב שגן לענין [דפ"ט
 ע"ל] שפמד צקופות זו וע"י מה
 שחירן וכו' ע"ל :

קמ"ג) שאלה כחצ צככ"ז [דל"ב ע"ד]
 וז"ל צכיות כנוקי אצ"ל
 לריכב ליגדל צכל שיטור קומת ז"ל סל"ו וכו'
 וצכיותה סצ"פ ונכנסת צכ נכ"י דאימא לריכב
 ליגדל צכל קומת ז"ל וכו' אח"כ מסתלקים
 ממנה נכ"י דאימא וכו' השאר מן פפוח דז"ל
 ולמטה ע"כ ל"ל שא"כ נקודת האחי היא
 נשארית צכל קומת ז"ל שכ"י כ' צצ"ת שער ל"ד
 פ"ב כלל ח' וצכגהת כשנ"ש שס שנקודת האחי
 אינה מתפשטת יעו"ש אבל נקודת הפנים
 כשנסתלקים נעמה נכ"י דאימא ל"ל תכ"כ עד
 החזה ואח"כ מתפשטת עד כעצרה וכשנמשך
 לה הארת מוחין דפנים ע"י ז"ל נגדלת עד
 החזה כגודע ל"כ כשחזרת נקודת האחי לפנים
 היא עומדת אחורי נקודת הפנים ואין אפשר
 שתכ"כ נקודת האחי קומת ז"ל ונקודת הפנים
 תכ"כ מהחזה דז"ל ולמטה כחן ששניכס לריכב
 לכיות פלגוף כבולל דנוקי כו"ט ע"ל :

תשובה מ"ש צצ"ת וצכגהת כשנ"ש כנ"י
 שנקודת האחי דנוקי אינה מתפשטת
 היינו צעת שחזרת לפנים ועומדת אחורי נקודת
 הפנים אז אין מיעוט צנקודת האחי כחן צל"ס
 דאחי דאימא נשאר צחוכ"ל ולא צסתלק ממנה
 ואח"כ

אבל ענין הנסירה הוא רק לנקודת האהבה
 דהכל היושבת בלתי דו"ה ודבורה עמו
 חזיה מטעם שלא יינקו חסם החילוי ואחר
 שנצנית צו"ה ננסר כל האה' שהם לאכ ורחל
 שחלי פליון דהכל נקרא ע"ש לאכ והיא רחל
 העליונה ובייך צב נסירה משל"ה בנקודת
 הפנים דהכל ונכ"ש צפרנפוי יעקב אין שייך
 נסירה כי יעקב עומד אחריו נגד פני ז"ה
 ואינו דבור עם ז"ה וכן נקודת הפנים דהכל
 היא יושבת בפנים דז"ה צמוד תש"י ונקשרת
 בצדו כשמאלי אבל אין צב דיבור ולא שייך
 צב נסירה אלא נצנית ונגדלת במלך עוזר ע"י
 מוחין דפנים דאימא ועיין בהכנת השמ"ש ע"ה
 שער ל"ד פ"ב וביע"ה מהמגיב נר"ו :

קרי' שאלה כתוב בסידור צחינת אחד
 להמשיך ר"ק דגדלות דאימא
 לחצ"ד חג"ה דהו"צ הו"ג דכתר דהו"צ דנכ"י
 דצניח דז"ה וצטמידה עד צאהכב נמשך ג"ר
 דאימא וג"ר ור"ק דאצא יעו"ש לפי"ז צחינת
 צאהכב שמסתלקים המוחין מז"ה ועומדים ע"ג
 ראשו ולנס דהצונח נכנס צנוק' לצורך הכנייה
 וללס דיש"ם נשאר ע"ג רישא דז"ה. אי"ב
 כשעולה ללס דיש"ם למיין לצורך הפניה. עולה
 ללס דהו"צ הו"ג דכתר דיש"ם כדי להמשיך
 ג"כ מוחין דפנים דהו"צ הו"ג או נאמר שאין
 מסתלק ועולה למיין אלא לל"ס דהכמה דכתר
 דיש"ם שהיא בעוקה. עוד ל"ל כשורדים צי
 ללמי המוחין דהו"פ דפנים ויורד עמהם לנס
 דיש"ם שהוא פנים דהה' שעלה למיין אס
 נכנסין כולם צנוק' במלך עוזר ואח"כ הוזרין
 ומסתלקים ע"ג רישא דז"ה ונכנסין צכריעות
 וזקיפות דכללות הצמידה אחד לאחד או
 נאמר שורדים כולם ע"ג רישא דז"ה ורק
 ללס דהכמה דכתר הוא הנכנס במלך עוזר
 לצנות הפנים דנוק' ואח"כ מסתלק ע"ג רישא
 דז"ה ונכנס כל אחד בזמנו כמ"ש בסידור
 וביע"ה :

תשובה לחקירה הא' כתוב בספר "עלי נכרי"
 ארת מ"ה (דמ"ו ע"ב) וז"ל יש
 להכריח שמסתלקין המוחין דהה' דהו"צ הו"ג
 דכתר ועולים כולם צמוד מיין להמשיך מוחין
 דפנים שלהם דאל"כ כיצד נמשכין מוחין דפנים

כלי בעלאת מיין ואף שצחינת באהבה אף
 כתוב בסידור רק לבעלות מיין מכול אכבב
 דהיק"ק מרפ"ח דפנים דצניח דזו"ן עד הזרין
 ולבעלותם עם פרלוף האה' דהכמה דכתר
 דז"ה ולבוליאם מחוכו מ"מ מוכרה כדנר ליאמר
 ואף שאין אנו מכונים צו. וי"ל כיון שבעיקר
 הוא שורש החכמה לא עלו צמם שאר בערשים
 טכדיק נמלא שצריך לעלות למיין די ללמים
 דהו"צ הו"ג דכתר דהה' דיש"ם הנקרא ללס
 דפנים דהה' :

ולחקירה ב' אס נכנסין צנוק' במלך
 עוזר ג' ללמים כולם או
 רק חכמה דכתר שצבם והאי שאין נכנס רק
 חכמה דכתר דהר"פ דפנים ודפנים דהה' חכ
 מוכרה מהסידור שברי כשמסתלקין המוחין
 מהנוק' כתוב בסידור שמתמטפת הנוק' ויורדה
 עד כנוד החזק דז"ה וזכ מוכרה להיות רק
 צהכמה דכתר יען שצכריעה אי נמשך ר"ק דהה'
 דהה' ודהה' דפנים לז"ה וממנו נמשך הארכ
 לנוק' דצניח דכתר ולבעלותה עד היסוד דז"ה
 כנ"ז וכיוצא בזה כתוב צמודים וצכסוב שמך
 צנוק' דהו"ג דכתר יעו"ש ואס נאמר שנכנסו
 צמלך עוזר כל המוחין אי"ב כשנתמטפת הנוק'
 נשאר כל כד' סוגים עד החזק או עד היסוד.
 ואיך מכונים לבעלותם עד היסוד ואח"כ עד
 הנו"כ ועד החזק אלא והאי כמ"ש שכלל הוא
 צהכמה דכתר דהר"פ דפנים ודפנים דהה'
 ונגדלת נקודת הפנים דהכמה דכתר דנוק'
 דז"ה דוקא וביע"ה מהמגיב נר"ו :

קרי' שאלה במלך עוזר ומושיע ומגן
 שהוא לצנות נקודת הפנים
 דהה' כשנכנסין צהוכה המוחין דפנים אס הוא
 כל המוחין דפנים הבאים מאח"ה השויכים
 לז"ה ולנוק' כולם נכנסין להגדילם לפי שעה
 ואח"כ מסתלקין ונכנסין צו"ה ע"י הכריעות
 וזקיפות. או נאמר שאין נכנס לצניח הפנים
 דנוק' רק מוחין דפנים דנכ"י דאימא אבל
 מוחין דפנים דאצא נשאר ע"ג רישא דז"ה
 ואח"כ מסתלקין נכ"י דאימא ממנה ונכנס ככל
 צו"ה ע"י סדר הכריעות וזקיפות ומאיר אל
 הנוק' להגדילם פ"ה עד החזק ביע"ה :

תשובה כתוב בהכנת השמ"ש זיע"ה
 צע"ח

מִלְךְ

*מלכיות דאח' ופנים דאח' ואח' ופנים דפנים לכתר דנוק' הנז'.

פנים דפנים	אח' דפנים	פנים דאח'	אח' דאח'
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

גדלות ראשון ושני

יֹדֵהּ הִיא וְאֵן הִיא	יֹדֵהּ הִיא וְיֵן הִיא
אֵלֶּף הִיא יֹדֵהּ הִיא	אֵלֶּף הִיא יֹדֵהּ הִיא
יֹדֵהּ הִיא וְו הִיא	יֹדֵהּ הִיא וְאֵן הִיא
אֵלֶּף הִיא יֹדֵהּ הִיא	אֵלֶּף הִיא יֹדֵהּ הִיא

בּוֹכּוּ

ג' כלי כתר דנוק'

יֹדֵהּ הִיא וְאֵן הִיא
 יֹדֵהּ הִיא, יֹדֵהּ הִיא, יֹדֵהּ הִיא וְאֵן הִיא
 יֹדֵהּ הִיא, יֹדֵהּ הִיא, יֹדֵהּ הִיא וְאֵן הִיא

ונגדלת הנוק' כשיעור המלכות שלה

* היי"ן: עיין עלי נהר בנדמ"ח דף ע' אות ט' בהגהה, ומשם בארה שלדעת מו"ר השד"ה שכיון שבהמשכה לנוק' יש חזרה למצב של החילוף הראשון, לכן כאן במלך עוזר צריך לראות את כל הד' בחינות שהם אח' ופנים דאח' ואח' ופנים דפנים. ועיין עוד בהגהת השד"ה לקמן דף פ"ח אות ט"ז. ומכ"מ בפאת השד"ה לא זכר מזה כלום, והיעב"א. [והרוצה לכיין כמ"ש בסידור הנדפס לא יכיון בהמשכת המוחין דאח' דאח'].

לזה מהסדר שכתוב בכוסות יכוין שכבר היה גד"א וכו' ובנוק' כתוב ועתה יכוין להמשיך לנוק' וכו' אלא שבהקדמת הרד"מ כתוב בהדיא שם שגם בנוק' יכוין שכבר היה וכו' עי"ש). ובכריעות וזקיפות דתחלת הברכה לגדלות ב' צריך לכוין להמשיך הו"ק והג"ר לו"ק וג"ר דז"א ומשם לנוק', אבל בגד"א הם כבר בז"א מכח קדושת היום ובכריעות וזקיפות אנו מעלים את הנוק' מבריאה ומאירים לה ממוחין הנו', וגם בסדר כתוב בפ' ו"ק וג"ר דאימא עילאה לבר, וכצ"ל נמי מ"ש גבי הארת הנוק' מאל עליון ואילך כללות או"פ דאחור דה"פ בינה וכו' הנוק' וכו'.

גם מ"ש בתיבת באהבה להעלות מ"ן וכו' לברר וכו' דה"פ בינה וחכמה דזו"ן דאו"פ דפנים וכו', יש להרגיש כיון דע"י קדושת היום כבר נכנס גדלות א' א"כ י"ל שנכנס בכל בחינותיו בחינת מוחין דאחור ופנים, ומהיכן יש לנו לומר דבחינת מוחין דפנים עדיין לא נכנס י"א, וכן נראה מפשט

ופנים שהם מוחין וכו', צ"ל דאחור ופנים דפנים וכו' ט.

גם מ"ש וגם מוחין דפנים ואחור וכו', צ"ל דפנים דאחור וכו'.

גם מ"ש בנוק' פנים ואחור דאחור ונקו' אחור ופנים דפנים וכו', צ"ל בנוק' פנים דאחור ונקו' אחו"פ דפנים וכו'.

כ"א ע"ב ב. מ"ש שהארת ו"ק או ג"ר דאימא וכן דאכא* הנמשכים בברוך אתה ה' הם מוחין דגד"א וגד"ב ונוק' העולה מבריאה לאחורי תנה"י הם ה"פ בינה וה"פ חכמה דיעקב ורחל. דברים תמוהים הם, דהרי כבר נמשכו מכח קדושת היום גד"א דישסו"ת ונכנסו בעצם בתוך ז"א וכמ"ש במלת ישראל, וא"כ ממילא עלתה הנוק' המתייחסת לגד"א מבריאה ולקחה המוחין. ואפשר ליישב דכיון דהקט"א עדיין לא נכנס אלא באלהי אברהם וכו', א"כ גם הנוק' לא עלתה מבריאה מכח קדושת היום אף למה שנוגע לגד"א (וראה

ט. שד"ה: נלע"ד שאין צורך להגיה. ועיין מ"ש לקמן דף כ"ד סוף ע"ד [בדפו", ואצלינו לקמן עמוד פ"ד] ותבין שכיון שנכנסו בינות וגבורות בעת הנסירה ונתלכשו בנה"י דאימא ג"כ מוכרח שיסתלקו אח"כ מתוך הנוק' כדי להתלכש תוך הודות ויסודות דאו"א כמו שהיו בתחילה, א"כ במלך עוזר צריך שיכנסו ד' צלמים תוך הנוק' שהם אחור ופנים דאחור ואחור ופנים דפנים (מכת"י).

י. המוקף הגהה בגליון מהרב המחבר זלה"ה.

יא. שד"ה: עיין נה"ש (דף כ"ט ע"א) [בגד"מ דף ל"ז ע"א] וז"ל, ואין תימה וכו' כי כן הוא הסדר האמיתי שכיון שאנחנו צריכים להמשיך כל הבחינות שנכנסו בליל פסח אחו"פ הרי הם מדריגה אחת צריך להמשיך בתחילה אחור דכולם ואח"כ פנים דכולם עכ"ל. ואם כדברי הרב המחבר הרנ"ה זלה"ה שמכח קדושת היום נכנס גדלות א' בכל בחינותיו אחו"פ, א"כ מה מביא ראה השמ"ש זלה"ה מליל פסח, דלפי דבריו כליל פסח כעצמו נכנס גם הפנימיות דישסו"ת ואח"כ בערבית אנחנו ממשיכים אחור דאו"א, אלא ודאי מוכרח לומר שסובר הרש"ש שמכח קדושת היום אינו נכנס כי אם דוקא אחור דישסו"ת ובערבית עד באהבה אנחנו ממשיכים אחור דאו"א עילאין ובאהבה מכרדין בירורי אחור ופנים דפנים דפרצוף ג' וד' ומעלין אותם לישסו"ת ולא"א עילאין עד רום המעלות לפרצופים העליונים המתייחסים להם וממשיכין אותם מלובשים בפנים דה"פ ישסו"ת ופנים דה"פ או"א עילאין בפרצוף הד' הנוק' דז"א, ואח"כ מסתלקים מן הנוק', ובכריעות ממשיכין אחור דאחור ואחור דפנים דאו"א וישסו"ת, ובזקיפות פנים דאחור ופנים דפנים דאו"א וישסו"ת כסדר החול וחס"ן דאחו"פ דפנים דחכמה של או"א וישסו"ת נמשך בכל קו ימין דז"א בברכת מגן, והכנה של אחו"פ דחכמה של שניהם בברכת אתה גבור נמשך בכל קו שמאל דאחו"פ דפנים דז"א, ובאתה קדוש נמשך קו האמצעי דאחו"פ דפנים דחכמה דשניהם בדת"י דחכמה דאחו"פ

גם כהקדמת התקיעות כתב ז"ל בקיצור, לעורך הכלים דחב"ד דמ"ה וב"ן דמ"ה דז"א וכו' לעורך גם את המוחין דחכמות וחסדים העומדים על גבי רישא דז"א המלוכשים בצלם דאבא וכו' שכרים דתשר"ת להמשיך בג"ה דב' צלמי המוחין דמ"ה וב"ן דב"ן דאחור הנזכר דאו"א וכו' מלוכשים בהודות דאחור דאו"א וכו', תקיעה אחרונה דתשר"ת להמשיך חח"ן דארבעה צלמי המוחין דמ"ה דמ"ה ודב"ן דמ"ה דאחור ופנים מלוכשים בנצחים דאו"פ דאו"א לחח"ן וכו'.

ועינא דשפיר חזא שמלכד שהקדמת באהבה הפך דרוש ג' דציצית, אלא שגם עם הקדמת התקיעות בשכרים ותקיעה אחרונה קשה לזווגם. ולא עוד אלא שהקדמת התקיעות בעצמה בתחילה שכתב לעורך כלים דחב"ד דמ"ה וב"ן דמ"ה וכו' גם את המוחין דחכמות וחסדים העומדים על גבי רישא דז"א המלוכשים בצלם דאבא וכו'. שנמצא לפי"ז שצלם דאבא הוא מ"ה וב"ן דמ"ה, ובשכרים ותקיעה משמע שצלם דאבא הוא מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, וצלם דאימא ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן. גם בין לפי הקדמת באהבה ובין להקדמת השופר מפורש יוצא שהמוחין המתפשטים בלאה ורחל לצורך הנסירה הם מ"ה וב"ן דב"ן, והם דלא כסדר החול ששם צלם דאימא המתפשט בלאה ורחל לצורך הנסירה הוא ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן.

אברא יוכנו הדברים עם מ"ש הרב בעין חיים פרק ט' דשער כ' שער המוחין כפירוש שני [דף ק' סע"ג] ובהגהת השמ"ש זיע"א [אות ד' דף ק' ע"ב] שלצורך נסירת זו"ן הגדולים נכנסים בנוק' הודות דאו"א וחצאי יסודות שלהם דצד שמאל שהם מוחין דמ"ה וב"ן דב"ן יעו"ש.

והשתא אתי שפיר מ"ש בהקדמת באהבה שמות המוחין העומדין על ראש ז"א מ"ה וב"ן דמ"ה, ושמות המוחין הנכנסין בנוק' מ"ה וב"ן דב"ן. אמנם לפי פשט הגהת השמ"ש

משמע שהודות וחצאי יסודות דאו"א הם הנכנסים בנוק', ברם הכא בהקדמת באהבה גילה לנו שאין הדברים כפשטן, אלא שהמוחין של צד שמאל המתלבשים בהודות דאו"א עתה הם מתלבשים תוך נה"י דאימא כמו שהיו מתחילה קודם החילוף שהם מוחין דמ"ה וב"ן דב"ן מתלבשין תוך לאה ורחל, והמוחין שהיו בנצחים דאו"א ובחצי הימני דיסודות שלהם עומדים עם נה"י דאבא מקיפים על גבי רישא דז"א. אם כן מ"ש קודם החילוף, ר"ל קודם שנתחלפו פעם שניה. וכן ראיתי בכתב יד למהר"א משען זלה"ה שכן כתב שהבינות וגבורות דאו"א שהם מ"ה וב"ן דב"ן שהיו בהודות דאו"א מלוכשים בקו שמאל דז"א נסתלקו ונתלבשו בתוך נה"י דאימא כמו שהיו בתחילה קודם החילוף ונכנסו* תוך הנוק', וחכמות וחסדים דאו"א שהיו בתוך קו ימין דז"א חזרו להתלבש תוך צלם דאבא ועמדו בסוד אור מקיף על גבי רישא דז"א והם מ"ה וב"ן דמ"ה. אמנם מה שהביא הכרח שאין לומר חילוף כללי דאו"א מכוונת העומר ומק"ש שעל המטה, נלע"ד דא"צ, כי ממקומו מוכרע כמ"ש בסידור בשכרים וכו' שמפורש יוצא שצלם דאבא אחר החילוף מ"ה דמ"ה ודב"ן, ודאימא ב"ן דמ"ה ודב"ן, שהוא חילוף פרטי. וז"ל הרב בדרוש ח' דר"ה, גם בזה תבין מ"ש כי אברהם וכו' אבל נסתלק מתוכו ונשאר הוא לכדו בסוד אור מקיף על רישא דז"א מה שאין כן ביצחק שהוא קו שמאל בינה ועיטרא דגבורות אשר נשארו מלוכשים תוך נה"י דאימא הנקראת נהר. מכל הני מלי משמע שהמוחין שהיו בקו ימין עומדין לאור מקיף, והמוחין שהיו בקו שמאל נכנסין בנוק' עם כל הנה"י. ומזה חיליה וראיתו דהרש"ש ז"ל זיע"א. ועיין יפה שעה (דף רי"ד ורט"ו) [בגדפס בסוף שער הכוונות דף כ"א ע"ב].

ועוד יש לי להביא ראיה שכן כונת הרש"ש ז"ל שכתב שם וז"ל: ואז מסתלקין מתוך נרתקן

כ"ה ע